അരുണ

നവംബർ
1952

ARUNA

4ണ.

ഇന്ത്യയുടെ പ്രധാനമന്ത്രി ശ്രീ. ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ ജന്മദിനം
നവംബർ 14-ാംനു ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു.

ഭാവനയുടെ ചന്ദ്രികച്ചാറിൽ ശാസ്ത്രത്തിൻെറ മഴവില്ലുമുക്കി കലയുടെ

കരപല്ലവങ്ങൾകൊണ്ടു വരച്ചെടുത്ത ഒരു ചിത്രശാല

★ അച്ഛൻ ★

നടീനടന്മാർ

B. S സരോജ

തിക്കുറിശ്ശി

പ്രേംനസീർ

ജയശ്രീ

S. P. പിള്ള

കുഞ്ഞുകുഞ്ഞു ഭാഗവതർ

മാത്തപ്പൻ

ബേബി ഗിരിജ

ബിനോയ്

C. R. രാജകുമാരി

അടൂർ പങ്കജം

മുതൽ പേർ

സ്റ്റുഡിയോ

ഉദയാ

സംഭാഷണം

തിക്കുറിശ്ശി

ഗാനങ്ങൾ

അഭയദേവ്

മ്യൂസിക്

ദിവാകർ

പിന്നണി ഗായകർ

ലീല

ജിക്കി

രേവമ്മ

രാജാ

സത്യം

ഡയറക്ഷൻ

M.R.S. മണി

FATHER

മലയാളം, തമിഴ്, തെലുങ്ക്

EXCEL PRODUCTIONS

Alleppey.

For Particulars, M. KUNCHACKO,

Alleppey

വിഷയവിവരം

മുഖചിത്രം
നർഗീസ്

അരുണ

ഗാർഹികമാസിക

എഡിറ്റർ മിസ്സിസ് ഏ. വി. കളത്തിൽ; മാനേജിങ്ങ് എഡിറ്റർ വറുഗീസ് കളത്തിൽ എം. ഏ

പുസ്തകം 3. | നവംബർ 1952 | ലക്കം 8

ഗൃഹലക്ഷ്മി

കെ. രാധാമണി

മൃദുലവീചികളിളകും വാഹിനി
ഉദയരശ്മിയാൽ മിന്നി.
പുഴക്കരയിലെ കുടിലിലുന്മേഷം
മുഴക്കി തെങ്ങിന്നൊലികൾ
ഗൃഹപരിസരം വിശുദ്ധമാക്കുവാ-
നുഴറിനാൾ ഗൃഹലക്ഷ്മി
വിമലമാകുമാ വദനത്തിൽ ഛവി
പരത്തി ളുമന്ദഹാസം.
വിഷമതകളെ സധൈര്യം നേരിടു-
മുഷപ്രകാശപ്രസരം.
വിഭാതഭാസ്സുരമുഖം തെളിഞ്ഞിതാ
ഭവനശോഭ കണ്ടപ്പോൾ.

വിളങ്ങു, സ്ത്രീത്വമേ! വിശുദ്ധതയുടെ
വിളനിലമായ് ഭവതി.

പ്രിയതൻ സേവനപരിതൃപ്തൻ നാഥൻ,
ഒരുങ്ങി ജോലിക്കു പോവാൻ.
വദനസുസ്മിതഛവി പരത്തിയാ
വരഗൃഹിണി വന്നെത്തി
പുരുഷജീവിതം പ്രശാന്തമാക്കുമാ
പരമമാധുര്യകേന്ദ്രം;
പ്രപഞ്ചജീവിതരണാങ്കണത്തിലെ
പ്രശാന്തസാന്ത്വനകേന്ദ്രം.

വിളങ്ങു സ്ത്രീത്വമേ: വിശുദ്ധതയുടെ
വിളനിലമായ് ഭവതി!

പ്രകൃതിസുന്ദരം ശിശുക്കൾ മുറ്റത്തു
വികൃതികാട്ടിത്തുടങ്ങി.
അലരൊന്നിനായാ പ്രഭാതസൂര്യന്മാർ
കലഹകേളി തുടങ്ങി.
കരഞ്ഞു ബാലകർ, പ്രപഞ്ചസംഗര
മറിഞ്ഞുകൂടാത്ത കൂട്ടർ.
അവിടെയപ്പൊഴേക്കണഞ്ഞു ശാന്തിതൻ
ഛവിയാർന്ന ഗൃഹലക്ഷ്മി.
സമാധാനത്തിന്റെ കതിരുകൾ തൂകും
വിമലമാതൃത്വശക്തി,
സഹനശക്തിതന്നപാരത കണ്ട
സകല സൽഗുണമൂർത്തി.

വിളങ്ങു സ്ത്രീത്വമേ! വിശുദ്ധതയുടെ
വിളനിലമായ് ഭവതി!...........

ചെറുകഥ

കല്യാണിയുടെ മകൻ

സി. ജി. പുതിയറ

"അമ്മേ, ഞാൻ പോണു."

ജോലിക്കു പുറപ്പെട്ട രാമൻ മുറ്റത്തിറങ്ങി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അടുക്കളയിൽ എന്തോ ജോലി നോക്കുകയായിരുന്ന കല്യാണി വാതിലിലേക്കു വന്നു. തൂമ്പയും ചുമലിൽ വച്ചു നടന്നുപോകുന്ന മകനെ നോക്കി നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ അവളങ്ങനെ നിന്നുപോയി.

X X X X

കല്യാണിയുടെ ഏകആശാകേന്ദ്രമാണു രാമൻ. നിരവധി കാലത്തെ പ്രതീക്ഷകളെല്ലാം കൂടി ഉടലെടുത്തതാണ് അവൻ. അവൾ എത്ര ആശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ മകൻ ഒരു ജോലിക്കു പോകുന്നതു കാണാൻ! വൈകുന്നേരം പൊതിക്കെട്ടുകളുമായി മടങ്ങിവരുമ്പോൾ തിങ്ങുന്ന സന്തോഷത്തോടെ അതെല്ലാമൊന്നേറ്റുമേടിക്കുവാൻ. ആ ആശ അവൾക്കിന്നു സഫലമായിരിക്കുകയാണ് മകൻ തൂമ്പയും ചുമലിൽ വെച്ചങ്ങനെ നടന്നുപോകുക! അതവൾ പതിനാറു കൊല്ലം മുമ്പു തന്നെ ഭാവനയിൽ കണ്ട ഒരു ചിത്രമാണ്.

പതിനാറു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പാണു കല്യാണി നാലു വയസ്സായ രാമനോടു കൂടെ ആ പ്രദേശത്തു വന്നതു്.

ഒരു കൊല്ലം അവർ അനുഭവിച്ച യാതനകൾക്കു കയ്യും കണക്കുമില്ലായിരുന്നു. നാടും വീടും ഇല്ലാത്ത അവളെ എല്ലാവരും ഒരു സ്വൈരിണിയായി കരുതി. പരസ്യമായി വെറുക്കുന്നു എന്നു നടിച്ചിരുന്നവരിൽ ചിലർ പോലും രഹസ്യമായി അവളെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ ആ പ്രലോഭനങ്ങളെല്ലാം ധൈര്യപൂർവ്വം അവൾ നിരസിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു.

രാമനെയും ഒക്കത്തു വച്ചുകൊണ്ട് അവൾ എത്ര 'മാന്യ' ഗൃഹങ്ങളുടെ പടികയറിയിറങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നോ? എന്തെങ്കിലും ഒരു ജോലിക്കു വേണ്ടി; എന്തെങ്കിലും ഒന്നു വിശപ്പടക്കുവാൻ വേണ്ടി:

ആഭിജാത്യത്തിന്റെ വിജൃംഭിതങ്ങളായ കരങ്ങൾ അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചില്ല: വിവശനായ ആ പിഞ്ചുപൈതലിന്റെ നിഷ്കളങ്കങ്ങളായ കണ്ണുകൾ അവളുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കുമ്പോൾ ആ അമ്മ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോകും.

ഒടുവിൽ അവൾക്കു റിക്ഷാക്കാർ താമസിക്കുന്ന ലൈനിൽ ഒരു മുറികിട്ടി. രാമന്റെ 'കാതിലത്തേതു്' പണയം വച്ചു കിട്ടിയ മൂന്നുറുപ്പികയിൽനിന്നു, രണ്ടുറുപ്പികയുടെ ചില്ലറ പെറുക്കിയെടുത്തു മുതലാളിക്ക് അവൾ "അടിമൻസ്" നൽകി. അങ്ങനെ കല്യാണിയും രാമനും അവിടെ താമസമാക്കി.

അവൾക്കു ചില ചില്ലറ ജോലികളെല്ലാം കിട്ടിത്തുടങ്ങി. ഓല മെടയുക, നെല്ലു കുത്തുക മുതലായ ചില ചില്ലറ ജോലികൾ. പക്ഷേ അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന വരുമാനം കൊണ്ടു ദിവസങ്ങൾ മുന്നോട്ടു തള്ളാൻ അവൾക്കു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ചെലവുകളുടെ ഒരു നീണ്ട പട്ടിക അവളെ തുറിച്ചുനോക്കി. അപ്പോഴാണു മുതലാളിയുടെ വീട്ടിൽ പുറംപണിക്കൊരാളെ വേണമെന്നു കേട്ടതു്. അവളും അപേക്ഷയും കൊണ്ടുചെന്നു. അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

മാസത്തിൽ മൂന്നുറുപ്പിക കിട്ടും. കൂടാതെ ദിവസവും വല്ല പഴഞ്ചോറോ മറ്റു വല്ല അവശിഷ്ടങ്ങളോ ഒക്കെയുണ്ടാവും. അതും ഒരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നു.

മാസങ്ങൾ പിന്നെയും നീങ്ങി. ഒരു ദിവസം മുതലാളി അവളെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "ദാ, കല്യാണി, നീയും ചെക്കനും വേണമെങ്കില് ആ വയലിലുള്ള ചെറിയ തറയിൽ താമസിച്ചോ, ഏതായാലും മുറിക്കു വാടക തരുന്നുണ്ടല്ലോ. ഒരു കാര്യം. അതിലെ അനുഭവങ്ങളൊക്കെ പോവാതെ നീ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളണം.

മുതലാളി ദയാലുവാണ്, അവളുടെ സമയവും തെളിഞ്ഞുവരികയായിരുന്നു. അങ്ങനെയാണു തന്റെ ജീവിതവുമായി ഒട്ടിച്ചേർന്ന ആ ഗൃഹത്തിൽ അവൾ താമസമാക്കിയതു്. അവൾ ആ തറയിൽ പലതും വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചു, പച്ചക്കറികൾ പലതും തഴച്ചുനിൽക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ആർക്കും കൊതി തോന്നും. അവളുടെ പരിശ്രമശീലം മുതലാളിയുടെ വീട്ടുകാരെ സംതൃപ്തരാക്കി. ക്രമേണ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു് അവൾ ഒരൊഴിച്ചുകൂടാത്ത ഘടകമായി.

രാമൻ ദുമ്പദ്ധമായി വയൽവരമ്പിലൂടെ വിദൂരതയിൽ മറഞ്ഞു. അവൾ എന്നിട്ടും, വാതിലും ചാര നിന്നു തന്റെ സ്മരണകളുടെ താളുകൾ പിറകോട്ടു മറിക്കുകയാണു്............

X X X X

അവൾക്കും ഒരു ചരിത്രമുണ്ടായിരുന്നു. പൊട്ടിച്ചിരിയും കണ്ണുനീരും ഇടകലർന്ന ഒരു ചരിത്രം. ചന്ദ്രികയുടെ പാലൊളിയിൽ അവളുടെ ഹൃദയവും ആനന്ദനൃത്തം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മുല്ലപ്പൂവിന്റെ മാദകമായ സൗരഭ്യം ഉതിരുമ്പോൾ അവൾക്കും എന്തോ ഒരു പോരായ്മ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങനെയെല്ലാം എല്ലാവർക്കും തോന്നിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. എല്ലാവർക്കും മേലിലും തോന്നുകയും ചെയ്യുമായിരിക്കാം.

പറയപ്പെടാനൊന്നുമില്ലാത്തൊരു ദരിദ്രകുടുംബത്തിലാണു കല്യാണി ജനിച്ചതു്. അച്ഛനും അമ്മയും അവളും. അതായിരുന്നു അവരുടെ കുടുംബം. അമ്മയും അച്ഛനും പണിക്കു പോകും. അവൾ തനിച്ചായിരിക്കും വീട്ടിൽ. അച്ഛൻ ഒരു തികഞ്ഞ കുടിയനായിരുന്നു. കിട്ടുന്നതെല്ലാം കുടിച്ചു തീർക്കും. പോരാത്തതിനു വീട്ടിൽ വന്നു അമ്മയെ തല്ലുകയും ചെയ്യും. അവൾക്കതെല്ലാം പരിചയമാണു്. അമ്മയെ തല്ലുമ്പോൾ അവൾ ഒരിക്കലും പരിഭ്രമം കാണിച്ചിട്ടില്ല. അവൾക്കറിയാം അതൊരു ചടങ്ങാണെന്നു്. പിന്നെയെന്തിനു പരിഭ്രമിക്കണം.

നിത്യവും പിതാവു ജോലിക്കു പോകുമ്പോൾ അവൾ തലയ്ക്കു കൈയും വെച്ചു മുറ്റത്തിറങ്ങി വിളിച്ചുപറയും: "അച്ഛാ ബരുമ്പം അപ്പം കൊണ്ടരണേ........" ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ ആശാപൂർണ്ണമായ അർത്ഥനയാണതു്. കൊണ്ടുവന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും അവൾ നിത്യവും അങ്ങനെ വിളിച്ചുപറയും. അതു അവളുടെയും ഒരു ചടങ്ങാണു്. പക്ഷെ കുഞ്ഞിന്റെ ആ അർത്ഥന നിറവേറ്റാൻ ആ പിതാവു ഒരിക്കലും മുതിർന്നിട്ടില്ല.

അവസാനം പനി പിടിച്ചു അവളുടെ അച്ഛനും കാലയവനികയ്ക്കു

ളളിൽ അന്തർദ്ധാനം ചെയ്യു. അവൾ കരഞ്ഞില്ല. അവൾക്കറിയില്ല എന്തിനാണ കരയുന്നതെന്ന്. അച്ഛന്റെ മരണം കൊണ്ട് അവൾക്കൊന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടതായി അനുഭവപ്പെട്ടില്ല. കരയുന്ന അമ്മയുടെയും മററും മുഖത്തു പകച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ട് അവളും കഴിച്ചുകൂട്ടി. അച്ഛന്റെ മരണംകൊണ്ട് ആ കുടുംബത്തിനു വലിയ തകരാറൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല. അമ്മയായിരുന്നു ആ വീടു ഭരിച്ചിരുന്നതു്.

സംഭവശൂന്യങ്ങളായ വർഷങ്ങൾ നീങ്ങിപ്പോയി, കല്യാണിക്കു വയസ്സു പതിന്നാലായി. താരുണ്യം അവളിൽ ചില മിനുക്കുപണികൾ നടത്തി. മാറിടം നിറഞ്ഞു തുളുമ്പി. കവിളിലും കണ്ണുകളിലും ഒരു വശ്യത തങ്ങിനിന്നു. ആ കണ്ണുകൾ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ആകപ്പാടെ അവളൊരു ചന്തമുള്ള പെണ്ണായി.

അമ്മ അടുത്തുള്ള ഒരു ഭേദപ്പെട്ട വീട്ടിൽ അവളെ ജോലിക്കു നിറുത്തി. ആ മാതാവിന്ന് അവളെ തനിയേ വിട്ടു ജോലിക്കു പോകാൻ ധൈര്യമില്ലായിരുന്നു.

അവിടത്തെ "കോയിലേററക്കാര"നായിരുന്നു അപ്പു. നാളികേരം പറിക്കാറായി എന്നു കണ്ടാൽ ഒരു രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം മുമ്പെ തന്നെ അവൻ അവിടെയെല്ലാം ചുററിപ്പററിക്കളിക്കും. കല്യാണിക്കു ആരോഗ്യം കുറഞ്ഞ ആ ചെറുപ്പക്കാരനെ ഇഷ്ടമായിരുന്നെങ്കിലും അവർ തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ "കീരിയും പാമ്പും" പോലെയായിരുന്നു. അവനവളെ കളിയാക്കും. പകരം അവളും എന്തെങ്കിലും ചീത്ത പറയും.

ഉടുത്ത തോർത്തുമുണ്ടു കൗപീനത്തിന്റെ വാൽ പുറത്തേക്കു കാണാത്തക്കവണ്ണം മടക്കിക്കുത്തി അരിവാൾ കൊണ്ടു പുറം ചൊറിഞ്ഞു

തെല്ലൊന്നു തെളിഞ്ഞുംകൊണ്ടു് അവൻ മെല്ലെ അടുക്കളവാതിലിന്നരികിലേക്കു നീങ്ങും. അവനറിയാം കല്യാണി അടുക്കളയിലുണ്ടാകുമെന്നു്.

അവൻ വിളിക്കും "എയ്", കല്യാണിക്കൊച്ചമ്മേ, കുറച്ചു തീയ്യ് വേണ്ടീര്ന്നല്ലോ."

"ഇവിംട തീയ്യിന്റെ കച്ചോടൊന്നൂല്യാ, ബരുന്നോർക്കൊക്കെ തീ കൊടുക്കാൻ" അവളുടെ പ്രതിഷേധമാണ്.

"ഒരു കൊള്ളിത്തീയിങ്ങെടുത്തോളിൻ മദാമ്മെ" അവനും വിന്മാറില്ല.

അങ്ങനെ പല ദിവസങ്ങളും കഴിഞ്ഞു.

ജോലിയെല്ലാം കഴിഞ്ഞു വെറുതെയിരിക്കുമ്പോൾ ചില അവ്യക്ത സ്വപ്നങ്ങൾ അവളിലേക്കിഴഞ്ഞുകയറാറുണ്ടു്. നല്ല പൂനിലാവു കാണുമ്പോൾ എന്തോ ഒരു പോരായ്മ അവൾക്കനുഭവപ്പെടാറുണ്ടു്. എന്താണതു്? അവൾക്കറിവില്ല. അടുത്ത വീട്ടിലെ നാരായണിയും, വിറകുകടക്കാരൻ കേളനുമായുള്ള വേഴ്ചയെപ്പററി അവളോർക്കും. നാരായണി എല്ലാ വിവരവും അവളോടു പറയാറുണ്ടു്.

അപ്പോഴേക്കും അപ്പുവിന്റെരൂപം അവളുടെ മനോമുകുരത്തിൽ തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞുവരും. മെലിഞ്ഞിട്ടാണെങ്കിലും ചന്തമുള്ള മുഖമാണവന്റേതു്. അവനെയും അവളെയും യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അവൾ തന്റെ മനസ്സിൽ ഓരോ ചിത്രങ്ങൾ വരയ്ക്കും. തനിക്കു് ഏററവും അടുപ്പം അവനോടാണെന്നു് അവൾ കണ്ടുപിടിച്ചു.

ഒരുദിവസം ആ വീട്ടുകാരെല്ലാം എവിടെയോ പോയിരിക്കയായിരുന്നു. സന്ധ്യയാകും അവർ മടങ്ങിവരുവാൻ. കല്യാണിമാത്രമെ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവൾ അടുക്കളയിൽ മൂളിപ്പാട്ടുംപാടിയിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോഴാണ, വീട്ടിനു പുറത്തു് ആരെയും കാണാഞ്ഞതുകൊണ്ടു് അപ്പു അടുക്കളയുടെ അടുത്തേക്കുവന്നതു്. കല്യാണിയുടെ മൂളിപ്പാട്ടുകേട്ടപ്പോൾ അവൻ വിളിച്ചു.

"കല്യാണ്യേ"

"ആരാത്!"

"ഒന്നിങ്ങോട്ടുനിൽക്കപ്പാ!"

അവൾ വാതിൽക്കലേക്കു വന്നു,

"ഇവിട്ടത്തെ കൂട്ടരൊക്കെ എവിടെപ്പോയ്?"

"ആവോ, എനിക്കാ നിശ്ചയം!"

"നാലും—"

"ഏതോ, ബന്ധുക്കള്ടെ വീട്ടിപ്പോയതാ,,

"അപ്പം നീയൊററക്കേയുള്ളു ഇവിടെ!"

"എന്താ, ന്നെ ആരെങ്കിലും കൊത്തികൊണ്ടുപോവോ?"

കുറച്ചുനേരത്തേക്കു് അപ്പുവൊന്നുംമിണ്ടിയില്ല. അവനിലുള്ളവിനോദശീലം പോയി മറഞ്ഞിരുന്നു. തെല്ലുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ചോദിച്ചു

"കല്യാണ്യേ, ഞാനൊരുകാര്യംപറയട്ടെ"

"പറയരുതോ"

"അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. പിന്നെപ്പറയാം"

"നാലങ്ങനെ ആയിക്കോളി"

വീണ്ടും നിശ്ശബ്ദത.

"കല്യാണ്യേ!"

“ഉം”

“എനിക്കമ്മയില്ല”

“അതിനു്?”

പെങ്ങന്മാരുമില്ല. സ്നേഹിക്കാനായി എനിക്കാരുമില്ല. കല്യാണി”

അവൾ തല താഴ്ത്തി. ഏതോ ചില പുതിയ വികാരങ്ങൾ അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നാമ്പെടുക്കുകയായിരുന്നു.

അവൻ തുടർന്നു:

“നാഴി അരി കൊണ്ടുവന്നാൽ അതു വെച്ചുതരാൻ എനിക്കു മറ്റൊരാളെ ആശ്രയിക്കണം .... ഞാൻ പറഞ്ഞതു നിനക്കു മനസ്സിലായോ”

എല്ലാം മനസ്സിലായെങ്കിലും അവൾ പറഞ്ഞു: “ഇല്ല”

“എനിക്കു നിന്നെ ഇഷ്ടമാണു്. നീയെന്റെക്കൂടെ പോരുമോ കല്യാണി”

അവൾ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

“നിനക്കെന്നെ കല്യാണംകഴിക്കുന്നതു് ഇഷ്ടമാണോ, എന്നു്? നമുക്കു വേലചെയ്തു ജീവിക്കാം. ഒരുത്തനെയുംകൂസാതെ”

അവൾ കരയാൻതുടങ്ങി. അവൻ അട്ടക്കളയിലേക്കു കയറി അവളുടെ മുഖമുയർത്തി കണ്ണുകളിലേക്കുനോക്കി................

V X X

ആ വാർത്ത ക്രമേണ അവിടെയെല്ലാം പരന്നു. കല്യാണിയും അപ്പുവും ലോഹ്യത്തിലാണെന്നു്. ഗൃഹനായിക ഒരു ദിവസം അപ്പുവിനെ വിളിച്ചു വിചാരണ നടത്തി; അവനെല്ലാം തുറന്നുപറഞ്ഞു, അവൻ കല്യാണിയെ കല്യാണം കഴിക്കാമെന്നേറ്റുപറയുകയും ചെയ്തു.

വിവരമെല്ലാമറിഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ അമ്മയ്ക്കും വിസമ്മതമില്ലായിരുന്നു. അവരുടെവിവാഹം നടത്തപ്പെട്ടു. അവളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടു.

അവനും അവളും അമ്മയും ആ ചെറിയ വീട്ടിൽ തന്നെ താമസമാക്കി. അവിടം സംതൃപ്തിയുടെ കേളീരംഗമായി മാറി. വിഷാദത്തിന്റെ കരിനിഴൽ അവിടേക്കെത്തിനോക്കിയിരുന്നില്ല.

അവരുടെ സൗഭാഗ്യം അധികകാലം നിലനിന്നില്ല. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു് ഒരാറുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു് അവളുടെ അമ്മ മരിച്ചു. വെറും ഒരു മൂന്നുദിവസത്തെ പനി!

ഗൃഹഭരണം മുഴുവൻ അവളുടെ തലയിലായി.

കൊല്ലം ഒന്നു കൂടെ കഴിഞ്ഞു. അവൾ ഒരു മാതാവായി. കൈയും കാലുമിട്ടടിക്കുന്ന ആ പുതിയ വിരുന്നുകാരന്റെ കരച്ചിൽ അവൾക്കുന്മേഷംനൽകി. അവൾ ആദ്യമായി തന്റെ കുഞ്ഞിനെ താലോലിക്കാൻപോകയാണു്. തന്റെ സ്വന്തംകുഞ്ഞു് പത്തുമാസം വയറ്റിൽ ചുമന്നു വേദന സഹിച്ചു പ്രസവിച്ച കുഞ്ഞു്! എന്തൊരാനന്ദമാണതിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ.

മാസങ്ങൾ മുന്നോട്ടുനീങ്ങി. കുട്ടിക്കവർ പേരിട്ടു. രാമൻ...........

“മോനേ, അമ്മേടെ രാമനെവിടെ” എന്നുമ്മവെച്ചുകൊണ്ടു അവൾ ചോദിച്ചാൽ അവൻ കുടുകുടാ ചിരിക്കും:

വർഷങ്ങൾ, അവരുടെ ജീവിതാന്തരീക്ഷത്തിൽ കാർമ്മേഘങ്ങൾ ഇഴഞ്ഞുകയറി. അഴലിന്റെ നിഴൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് ആ കൊച്ചു കുടുംബത്തിലേക്കെത്തിനോക്കി.

കുറച്ചുകാലമായി അപ്പുവിനു് ഒരു ‘ചിനക്കിചിനക്കി’യുള്ള ചുമതുടങ്ങിയിട്ടു്. ആരോഗ്യം കൂടക്കൂടെ ക്ഷയിച്ചുവരികയാണു്. പ്രവൃത്തിയും വളരെ കുറവാണു്. ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ ശരീരസ്ഥിതി അനുവദിക്കാത്തതുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ പോകാനൊക്കുകയില്ല. പട്ടിണിയുടെ ദുസ്സ്വാദു് അവർ അനുഭവിച്ചുതുടങ്ങി. എന്തു ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചിട്ടെങ്കിലും തങ്ങളുടെ വാത്സല്യനിധിയായ മകനെ വിശപ്പറിയിക്കരുതെന്നായിരുന്നു അവരുടെ തീരുമാനം.

അവൾ വീട്ടിലിരുന്നു ചൂടി പിരിക്കും. കേവലം തുച്ഛമായ സമ്പാദ്യംമാത്രമേ അതിൽനിന്നു കിട്ടിയിരുന്നുള്ളു. അപ്പുവിനു മരുന്നു മേടിക്കാൻപോലും അതു തികയുകയില്ല................!

അപ്പു തീരെ പുറത്തുപോകാതായിത്തുടങ്ങി. രണ്ടുമൂന്നുദിവസത്തേക്കൊന്നിച്ചു് ആ വീട്ടിൽ തീ പുകയാതെയായി, കനത്ത ഉത്തരവാദിത്വം അവളെ ഞെരുക്കിത്തുടങ്ങി. രോഗിക്കു മരുന്നും ഭക്ഷണവും വേണം. തനിക്കും കുഞ്ഞിനും എന്തെങ്കിലും അശിക്കണം. അവൾക്കു യാതൊരുപിടിയും കിട്ടിയില്ല.

രണ്ടുദിവസത്തോളമായി കഠിനമായി മഴപെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു്. അപ്പുവിനു കുറച്ചു കഞ്ഞികൊടുത്തു ചെറിയ ചിമ്മിനിവിളക്കുമണച്ചു് അവൾ കിടന്നു. അപ്പു ഒരു ചൂടിക്കട്ടിലിൽ കിടക്കും. അവളും കുഞ്ഞും നിലത്തും! പുറത്തു മഴ തകർത്തു പെയ്യുകയാണു്. ക്രൂരാക്രൂരിരുട്ടും! ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു മിന്നലിന്റെ വെള്ളിവാൾ മുറിയിലേക്കെത്തിനോക്കുന്നുണ്ടു്.

“മോനൊറങ്ങിയോ” ഭർത്താവു വിളിച്ചുചോദിച്ചു.

“ഉം” ഭാര്യ മൂളി.

“അവനെന്തുകൊടുത്തു”

“ഒരു നേന്ത്രപ്പഴം”

“നീയോ?”

ഒരു നെടുവീർപ്പുമാത്രം. അവനറിയാം അതിന്റെ അർത്ഥം.

“ഇനിയെന്താ ചെയ്യാ?”

"എന്തു ചെയ്യാനാ!"

"ഇങ്ങനെ എത്ര ദിവസം കഴിയും"

വീണ്ടും നിശ്ശബ്ദത.

"നീയൊറങ്ങിയോ"

"ഇല്ല"

"കല്യാണി, ഞാനിങ്ങനെ അധികകാലം കിടക്കില്ല. പിന്നീട്...."

അവൻ മുഴമിച്ചില്ല. ഒരു നേരിയ തേങ്ങിക്കരച്ചിൽ! പിന്നീടവരൊന്നും ശബ്ദിച്ചില്ല.

പിറ്റെന്നും പുലൻനു. മഴ നിന്നു. എങ്ങും ഒരു പ്രകാശം പരന്നു, അന്നും ആ കുടുംബം പട്ടിണിയായിരുന്നു. വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു.

"ഞാനൊന്നിറങ്ങിനോക്കട്ടെ!"

"എങ്ങോട്ടാ" അവൾ അന്വേഷിച്ചു.

"എങ്ങുമില്ല" അവൻ പുരയുടെ ഇറയിൽനിന്ന് അരിവാളും തളപ്പുമെടുത്തു പുറത്തേക്കു നീങ്ങി. മുന്നോട്ടു വളഞ്ഞു നടന്നുപോകുന്ന ആ രൂപം നോക്കി അവളൊരു നെടുവീർപ്പയച്ചു.

സന്ധ്യയാവാറായിട്ടും അവൻ മടങ്ങിവന്നില്ല. അവൾ രാമനെയും കളിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഉമ്മറത്തിരിക്കുകയാണ്. നത്തുകളുടെ ശബ്ദം അന്തരീക്ഷത്തിനൊരു ഭയാനകതയുളവാക്കി. ദൂരെനിന്നു കുറെ ആളുകളുടെ ഒന്നിച്ചുള്ള ശബ്ദം! അവളുടെ ഹൃദയം അകാരണമായി ദ്രുതഗതിയിൽ മിടിച്ചു. ആ ശബ്ദം അടുത്തടുത്തുവന്നുതുടങ്ങി. അവൾ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. ആ വീടിനെ ലക്ഷ്യംവെച്ചാണവർ വരുന്നതു. എന്തോ ഒന്ന് അവർ താങ്ങിപ്പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അവൾക്കു നാവ് ഉള്ളോട്ടു വലിഞ്ഞുപോകുന്നതു പോലെ തോന്നി. അവർ മുറ്റത്തെത്തി ആ ശരീരം അവർ ഉമ്മറത്തു കിടത്തി. അവൾ ആ രംഗം നോക്കി നിർവ്വികാരയായി നിൽക്കുകയാണ്! അവൾക്കു കണ്ണുനീരില്ല. ഹൃദയം പതിന്മടങ്ങു

ശക്തിയോടെ കരയുകയാണ്. ചിന്തിക്കാനുള്ള കെല്പ് അവൾക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ആരോ വന്ന് അവളെ പിടിച്ചു. ആ കൈകളിലേക്ക് അവൾ ബോധശൂന്യയായി ചാഞ്ഞു.

"ആ തെങ്ങിന്മേൽ നിറയെ വഴുവഴുപ്പായിരുന്നു. ഒരുമാതിരിക്കാരാരും അതിന്മേൽ കേറാൻ മിനക്കെടില്ല. മുകളിലെത്താറായപ്പോൾ ....എന്താണുണ്ടായതെന്നെനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, താഴോട്ടു വീഴുന്നതാണു കണ്ടതു്. പിന്നെ ഞാനങ്ങോട്ടു നോക്കീട്ടില്ല."

ശവസംസ്കാരമെല്ലാം അവർ തന്നെ നടത്തി. ആളുകളെല്ലാം പിരിഞ്ഞുപോയി. ആ തെങ്ങിന്റെ മുതലാളി രാമനെ വിളിച്ച് അവന്റെ കൈയിൽ ഒരു പത്തുറുപ്പികനോട്ടു വെച്ചുകൊടുത്തു. അമ്മയ്ക്കു കൊടുക്കാൻ. ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ വില! അവിടം വീണ്ടും ശാന്തമായി. അയൽവക്കത്തുള്ള ഒന്നു രണ്ടു സ്ത്രീകൾ കല്യാണിയുടെ സഹായാർത്ഥം അന്നവിടെ താമസിച്ചു... ....!

പക്ഷെ കല്യാണിയേയും രാമനേയും പിന്നീട് ആ പ്രദേശക്കാർ കണ്ടിട്ടില്ല. ആ നിശ്ശബ്ദമായ നിശീഥത്തിൽ അവൾ തന്റെ കുഞ്ഞിനെയുമെടുത്ത് ആ പ്രദേശത്തോട് അവസാനമായി യാത്ര പറഞ്ഞതാണ്. വിസ്തൃതമായ ലോകത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കോണിൽ തനിക്കും അഭയം കിട്ടുമെന്ന് അവൾ ആശിച്ചിരിക്കണം. കണ്ണുനീരിന്റെ നീണ്ട വഴികളിലൂടെ അവൾ ഇന്നത്തെ നിലയിലെത്തിച്ചേർന്നിരിക്കയാണ്! അവളുടെ ആശകൾ സഫലീകൃതമായി, മകൻ ജോലിക്കുപോയി.

അടുക്കളയിൽ

പച്ചത്തക്കാളി ചട്ണി

1. റാ. പച്ചത്തക്കാളി,
1 റാ. പഞ്ചസാര.
16 ഉണക്കമുളക്.

ഒരു മേശക്കരണ്ടി കടുക്, ഒരു കുടം വെളുത്തുള്ളി, ഒരു വലിയ കഷണം ഇഞ്ചി, 1/2 കുപ്പി വിന്നാഗിരി, ഉപ്പ്.

മാർഗ്ഗം

തക്കാളി മുറിച്ച് ഉപ്പും തളിച്ചിളക്കി ഒരു രാത്രി വയ്ക്കുക. രാവിലെ മുളകും കടുകും ഇഞ്ചി വെളുത്തുള്ളി ഇവകളും വിന്നാഗിരിയിൽ തൊട്ടരയ്ക്കുക. ബാക്കിയുള്ള വിന്നാഗിരിയിൽ തക്കാളി വേവിക്കുക. നല്ലതുപോലെ വെന്തു കഴിയുമ്പോൾ പഞ്ചസാരയും അരച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നവയും ആവശ്യത്തിനു ഉപ്പും ചേർത്ത് വേവിച്ചു പാറ്റിക്കുക. സാവധാനം തീയെരിയണം. ഒരുവിധം കുറുകി ചട്ണിക്കു പരുവമാകുമ്പോൾ വാങ്ങി വയ്ക്കുക.

(ശേഷം 33-ാം പേജിൽ)

ചെറുകഥ

ഇതാണു സൗന്ദര്യപ്പിണക്കം

സരള രാമവർമ്മ

ആഫീസ്സിൽനിന്നുവന്ന് ചായ കുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഭർത്താവിനോട് സുലോചന ചോദിച്ചു.

“പുറത്തേക്ക് പോകുന്നുണ്ടോ?

“ഉം? എന്താ?”—സുധാകരൻ പുരികമുയർത്തി വേറൊരു ചോദ്യം കൊണ്ട് മറുപടിപറഞ്ഞു.

“ഒന്നുമില്ല. വെറുതെ ചോദിച്ചതാണ്”

“ഇല്ല” വിശേഷിച്ചെങ്ങുംപോകുന്നില്ല. ശനിയാഴ്ച സിനിമയ്ക്കു പോയില്ലേ?

ഞായറാഴ്ചരാഘവൻെറവീട്ടിൽപോയല്ലോ! ഇന്നലെ ശ്രീധരൻെറ കുട്ടിയെ കാണലും കഴിഞ്ഞു. ഇന്നെങ്ങും പോകാൻ കഴിയില്ല. ഉം; എന്താ ചോദിക്കാൻ?

“ഓ. ഒന്നുമില്ല....വിശേഷിച്ചൊന്നുമില്ല....അല്ല, കാര്യമായിട്ടൊന്നുമുണ്ടായിട്ടു ചോദിച്ചതല്ല.....

എന്നാലും പറയൂ, കേൾക്കട്ടെ....

“അല്ല,ഞാൻ വിചാരിച്ചു, പുറത്തേക്കു പോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാനും സക്കീട്ടിനിറങ്ങിക്കളയാമെന്ന്! മഹിളാസമാജത്തിൽ ഒരു സിനിമാപ്രദർശനമുണ്ട്. നന്നായിരിക്കും എന്നുതോന്നുന്നു.”

നല്ല നേരമാണ് പറയാൻ! എന്നാലത് നേരത്തെ പറയാമായിരുന്നില്ലേ? സിനിമയുണ്ടെന്ന് ഇപ്പോഴേ അറിഞ്ഞുള്ളു? രാവിലെ പറഞ്ഞെങ്കിൽ ഞാൻ ഇത്ര നേരത്തെ ആഫീസ്സിൽനിന്നോടിപ്പോരാതെ കഴിഞ്ഞേനെ. അവിടെ എന്തെല്ലാം ജോലി കിടക്കുന്നു! ഞാനതൊന്നും തീർക്കാതെ ബദ്ധപ്പെട്ടു പോന്നത് നിൻെറ മുഖം കറുത്തു കാണേണ്ടെന്നു കരുതിയാണ്! അപ്പോൾ നിൻെറ സമാജവും സിനിമയും!”

“എൻെറ ഈശ്വരാ! ഞാൻ സമാജത്തിൽ പോകുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞില്ലല്ലോ?........ “പുറത്തേക്ക് പോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാനും പോയിവരാമെന്നല്ലേ — പറഞ്ഞുള്ളു” പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാനും എങ്ങും പോകുന്നില്ല.”,,

“അതെ നീയും പോവില്ല. എന്നിട്ടുവേണ്ടേ ഞാൻ നിന്നെ മുടക്കിയെന്നു വരുത്താൻ?”

“ഒന്നു ദ്വേഷ്യപ്പെടാതിരിക്കൂ! എനിക്ക് സമാജത്തിൽ പോകണ്ട. നിങ്ങൾ പുറത്തു പോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാനും പോയിട്ടുവരാമെന്നു വിചാരിച്ചു, അത്രേയേയുള്ളു!....

“അപ്പോൾ നിനക്ക് ഈ വിവരം രാവിലെ പറയാമായിരുന്നില്ലേ?

ഇതാ ഞാൻ പറയുന്നതൊന്നു കേൾക്കൂ—രാവിലെ ഞാൻ ഈ സിനിമയെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുകപോലും ചെയ്തില്ല. ഇപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് തോന്നിയപ്പോൾ പറഞ്ഞുവെന്നേയുള്ളൂ. നിങ്ങൾ വൈകുന്നേരം പുറത്തു പോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ രാവിലെതന്നെ എന്നോട് പറയാറുണ്ടോ? എത്രദിവസം വൈകുന്നേരം ഞാൻ തനിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ട്! നിങ്ങൾ രാവിലേതന്നെ പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ വൈകുന്നേരം വല്ലിടത്തും പോകുമായിരുന്നു! പക്ഷെ അന്നൊക്കെ ഞാൻ നിങ്ങളെ കുറ്റപ്പെടുത്താറുണ്ടോ”?”

“അതു നുണയാണ്. നേരത്തെ പറയാതെ ഞാൻ ഒരിടത്തും പോകാറില്ല. എന്നാണ് പോയത്?കേൾക്കട്ടെ.”

“തീയതിയും ആഴ്ചയും മാറും എനിക്കത്ര ഓർമ്മയില്ല. പോയിട്ടുണ്ട്—എനിക്കറിയാം.”

“എന്തറിയാം? നിൻെറ സ്വഭാവമാണത്. വല്ലതും പറയും; ചോദിച്ചാൽ ഓർമ്മയില്ല എന്നൊക്കെ ഒഴികഴിവും”

“ഒരു തവണയല്ല നൂറുതവണ നിങ്ങൾ നേരത്തെ പറയാതെ പോയിട്ടുണ്ട്”

“എന്നുപോയിട്ടുണ്ട്?എന്നാണ്?”

‘പോയിട്ടുണ്ട്’

എന്നുരുവിട്ടാൽ പോരാ. എന്നാണെന്നു പറയൂ”

“ഞാനിപ്പോൾ അതെഴുതിവെച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ നിങ്ങൾ പലപ്പോഴും പോയിട്ടുണ്ട്”

“ഇല്ല. ഒരിക്കലുമില്ല. എനിക്കറിയാം”........

“എനിക്കും അറിയാം”

“എന്തറിയാം? കടന്നു പോകാമോ,നിൻെറ ഉലഞ്ഞ സമാജത്തിലേക്ക്?,,

“ഞാൻ പോകുന്നില്ല.”

“അല്പരസം കുറെ അധികമാണല്ലോ നിനക്ക്. പോകണമെന്നു മോഹമുണ്ടെങ്കിൽ പൊക്കോളൂ”

“എനിക്കിവിടെ ഇരിക്കാനാണിഷ്ടം.”

“അതെയതെ. എന്നിട്ടിനിപ്പറയാമല്ലോ നിന്നെ ഞാൻ എങ്ങും പോകാൻ അനുവദിക്കില്ല, ഞ

നൊരു പിന്തിരിപ്പനാണ്, സ്ത്രീസമാജങ്ങളുടെ വിരോധിയാണ് എന്നൊക്കെ."

"നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ എന്തു ശ്രുണ്ഠിയാണ്? തൊട്ടതിനൊക്കെ തർക്കിക്കാൻ നിൽക്കും..........."

"ആരോ വാതിലിൽ മുട്ടുന്നു"

"എന്നെ അന്വേഷിച്ചാരും വരില്ല."

"പോയി നോക്കൂ. നിന്നെ അന്വേഷിച്ചാണ്!"

"അതെയതെ. എന്നെക്കാണാൻ എത്ര പേരാണിവിടെ വരാറു്?

"നിൻെറ സ്നേഹിതമാരും സമാജാംഗങ്ങളും ആയിരിക്കും. അല്ലാതാരാ ഇപ്പോൾ വരാൻ?

. . . .

"മാലിനിയുടെ ഒരു കുറിപ്പാണു: സമാജത്തിലേക്കുണ്ടോ എന്നറിയാൻ!"

"പൊയ്ക്കൂടേ നിനക്കു്? ഞാനില്ലേ വീട്ടുകാവലിനു്?"

"എന്നും ഞാനല്ലേ വീട്ടുകാക്കാറു്? ഇത്രപറയാനൊന്നുമില്ല. ഒരുനേരം വീട്ടിലിരുന്നാൽ മാനമൊന്നും പോകില്ല."

"എന്നിട്ടെന്തിനാ? നിനക്കു തെണ്ടാൻ!"

സമാജത്തിൽ പോകുന്നതു് തെണ്ടലാണോ?"

"ഭർത്താക്കന്മാർ ആപ്പീസ്സിൽ നിന്നു വരുമ്പോളാണു് സമാജത്തിൽ പോവുക!"

"അല്ല. പിന്നെ ഇല്ലാത്തപ്പോൾ പോയാലും കേസാവില്ലേ?"

"സമാജത്തിൽത്തന്നെ താമസിച്ചോളൂ. പോരേ? എൻെറ കഴുത്തിൽ തൂങ്ങാൻ ആരുപറഞ്ഞു?"

"ആരു തൂങ്ങി? അന്വേഷിച്ചു വന്നു് എടുത്തു തൂക്കിയതല്ലേ?........ ഞാനെങ്ങും പോകുന്നില്ല. തീർന്നില്ലേ?"

"നന്നായി. ഇന്നു് ആരും എങ്ങും പോകണ്ട."

"ആ ചെറുക്കൻ മറുപടിക്കു കാത്തുനിൽക്കുകയാണ്."

കടന്നുപോ. ഇതെന്തു സൈ്വരക്കേടാണ്?"

"എൻെറീശ്വരാ! കുറച്ചു പതുക്കെ പറയാമോ?" അവൻ വിചാരിക്കും ഇവിടെ അടിപിടിയാണെന്നു്. മാലിനിയോടു് ചെന്നുപറഞ്ഞാൽ വിശേഷമായി. സമാജത്തിൽനേരംപോക്കിനുവഴിയാവും?

എന്നാലിനു സിനിമ വേണ്ട. അടിപിടിയുടെ വർണ്ണനയാവട്ടെ

"നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള ശ്രുണ്ഠിക്കാർ മതി നേരംപോക്കിനു വഴിയുണ്ടാക്കാൻ!"

"അതെയതെ. ഞങ്ങൾ പുരുഷന്മാരൊക്കെ കോമാളികളാണ്—നിങ്ങൾക്കു് ചിരിക്കാൻ വകയുണ്ടാക്കുന്ന വിഡ്ഢികൾ!

"ഞാനൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. നിങ്ങൾ ഇന്നു് ആരെയാ കണികണ്ടതു്?"

"നിന്നെത്തന്നെ!"

"എനിക്കറിയാം ഇയ്യിടെ എന്നോടു് വലിയ വെറുപ്പാണെന്നു്. ഞാനിനി മുൻപിൽ വരുന്നേയില്ല. പോരേ?"

. . . . . .

"സുലോചനേ............"

അടുത്തമുറിയിൽനിന്നു് മൂക്കുചീററലും തേങ്ങലും കേൾക്കാനുണ്ടു്. സുധാകരൻെറ ശ്രുണ്ഠി അടങ്ങി. കുറച്ചൊരു പശ്ചാത്താപവും ഉണ്ടായി.

'സുലൂ! ഇവിടെ വരൂ' മറുപടിയില്ല. സുധാകരൻ എണീററുചെന്നു.

"എൻെറ സുലൂ! ഞാൻ വെറുതെ പറഞ്ഞതൊക്കെ നീ ഇത്രകാര്യമാക്കിയോ? കഷ്ടം! നീ പോയെങ്കിലോ എന്നു പേടിച്ചു് ഞാൻ ശ്രുണ്ഠിഅഭിനയിച്ചതല്ലേ?"........മുഖം കഴുകി സാരി മാറു. നമുക്കിന്നു് അമാജത്തിലെ സിനിമയേക്കാൾ നല്ല സിനിമക്കുപോകാം. വേഗം.... വരൂ!"

അൽമോറാജയിലിലെ
ജവഹർലാൽ നെഹ്റു

(കെ. എം. ചാക്കൊ)

ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവും പിതാവായ മോട്ടിലാൽ നെഹ്റുവും.

പ്രകൃതിരാമണീയകത്താൽ അനുഗ്രഹീതമായ ഹിമവൽപ്രാന്തത്തിലെ അൽമോറയിൽ ഇന്ത്യയുടേ നേതാവിനെ അവർ തടവുകാരനായി പാർപ്പിച്ചു. അതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ജയിൽജീവിതം.

അത്ര അധികം ആളുകൾ ആ ഓണംകേറാമൂലയിൽ നിവസിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് ഊഹിക്കാൻ പോലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുപോലെ ഒരു ജനക്കൂട്ടം ആ കൊച്ചുപട്ടണത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടേ ഇല്ലെന്നാണ് അവിടത്തെ ആളുകൾ പറയുന്നത്. അത്രക്കു ഗംഭീരവും ഹൃദ്യവുമായ ഒരു സ്വീകരണമാണ് അവർ ജയിൽ വിമുക്തനായ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനു നൽകിയത്. അൽമോറായിലെ മലവർഗ്ഗക്കാരായ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളും മഹാനായ അവരുടെ നേതാവിനോടുള്ള ബഹുമാനാദരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനായി ആ സമ്മേളനത്തിൽ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു.

ഹിമാലയ പർവ്വതത്തിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മനോഹരമായ ഒരു സുഖവാസസ്ഥലമാണ് അൽമോറാ. അപരിഷ്കൃതരായ കുറേ മലവർഗ്ഗക്കാരും ഏതാനും കച്ചവടക്കാരും വിശ്രമത്തിനായി വന്നിരുന്ന കുറേ വെള്ളക്കാരുമായിരുന്നു അന്ന് അവിടെ അധിവസിച്ചിരുന്നത്, സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്ന് ആറായിരത്തിൽ പരം അടി ഉയരത്തിൽ സ്ഥിതി

ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ ധർമ്മപത്നി ശ്രീമതി കമലാനെഹ്റു

ചെയ്യുന്ന ആ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ടു നന്ദാദേവി തുടങ്ങിയ ഹിമാവൃതമായ പർവ്വതശിഖരങ്ങൾ കാണുന്നതു് രസകരമായ ഒരു നയനോത്സവമാണ്. നഗരത്തിന്റെ സമീപത്തുള്ള താഴ്വരയിൽക്കൂടി വളഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കോസിനദിയും, കുന്നുകൾക്കിടയിൽ അവിടവിടെ തിങ്ങിത്തടഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന കാർമേഘശകലങ്ങളും നറുപാട്ടം കാണപ്പെടുന്ന രമണീയമായ വനാന്തരങ്ങളും ആ പട്ടണത്തിലെ മനോഹരമായ ചില കാഴ്ചകളാണ്.

ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിമുപ്പത്തഞ്ചു മെയ്മാസത്തിലാണ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനെ ബറേലിയിൽ നിന്നു അൽമോറായിലെ സെൻട്രൽ ജയിലിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നതു്. അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ജയിൽജീവിതമായിരുന്നു. ബറേലിയിലെ അസഹനീയമായ ചൂടുകൊണ്ടു് അവശനായ ജവഹർലാലിനെ ഗവർമ്മെന്റിന്റെ പ്രത്യേക നിഷ്കർഷ അനുസരിച്ചാണു് ജയിലധികൃതർ അൽമോറായിലേക്കു മാറ്റിയതു്. അൽമോറാ ജയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു അപരിചിതമായിരുന്നില്ല. മുമ്പും അനേകം പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹത്തെ ആ ജയിലിനുള്ളിൽ പാർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ജവഹർലാലിന്റെ ജയിൽജീവിതത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും അദ്ദേഹം അൽമോറായിലും നൈനിറ്റോളിലുമായിട്ടാണു് കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. രണ്ടും ഹിമാലയത്തിൽ തന്നെ അടുത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രണ്ടു സുഖവാസസ്ഥലങ്ങളാണു്.

വളരെ രഹസ്യമായിട്ടായിരുന്നു ജവഹർലാലിനെ അൽമോറായിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നതു. വഴിമദ്ധ്യേ ആളുകൾ തിങ്ങിക്കൂടുന്നതും അദ്ദേഹത്തോടു ഭക്ത്യാദരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും അധികാരികൾക്കു് ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ആയിരുന്നില്ല.

ജവഹർലാൽ അൽമോറായിൽ വന്നതിനുശേഷം അധികദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച രഹസ്യം പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് അധികൃതർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ജയിൽവാർഡർമാരിൽ നിന്നോ മറ്റോ ആ വാർത്ത പുറത്തുവന്നു. ജനങ്ങൾ പുളകിതഗാത്രരായി. എങ്ങനെയും തങ്ങളുടെ മഹാനായ നേതാവിനെ ഒരു നോക്കു കാണണമെന്നു് അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ ജവഹർലാൽ ജയിലിലെ ഉദ്യാനത്തിൽ ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ റോഡിൽ നിന്നുകൊണ്ടു മതിലിനു മുകളിൽക്കൂടി ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചില ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നതിനിടയായി. അവരുടെ ആഹ്ലാദപ്രകടനങ്ങൾ കേട്ടു് അനേകം ആളുകൾ അവിടെ ഓടിക്കൂടി. ജയ്വിളികളാൽ അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമായി. ജനങ്ങളുടെ ഹർഷാരവം നെഹ്റുവിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹം അങ്കണത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് ജനങ്ങളെ പ്രത്യഭിവാദനം ചെയ്തു. ജയിലധികൃതർ അദ്ദേഹത്തെ അവിടെനിന്നു മാറ്റിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതുവരെയും ജനങ്ങളുടെ ആഹ്ലാദപ്രകടനങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു.

ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ ഏകപുത്രി ശ്രീമതി ഇന്ദിരാഗാന്ധി

അന്നു ഞാൻ അൽമോറായിലെ സൈനികവിദ്യാലയത്തിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്. എങ്ങനെയും ജവഹർലാലിനെ ഒന്നു സന്ദർശിക്കണമെന്നു ഞാനും എന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാരും ആഗ്രഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നതിനു് അനുവദിക്കണമേ എന്നു യാചിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ജയിൽസൂപ്രണ്ടിന്റെ പേർക്കു് ഒരു കത്തെഴുതി. ആ മനുഷ്യൻ എന്തെങ്കിലും മറുപടി തരുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സ്കൂളിലെ സൈനികമേധാവി ഞങ്ങളെ സ

മീപത്തേക്കു വിളിച്ചു ഞങ്ങൾ ജയിൽ സൂപ്രണ്ടിനയച്ച കത്തു നീട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് 'ഇമ്മാതിരി അനാവശ്യങ്ങൾ മേലാൽ ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ സ്കൂളിൽ നിന്നു പുറത്തുപോകേണ്ടിവരും' എന്നു ഗംഭീരമായ ഒരു ഭീഷണി പുറപ്പെടുവിക്കയാണു ചെയ്തതു്.

സംഭവബഹുലങ്ങളായ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾകൂടി കടന്നുപോയി. പലപ്പോഴും ആളുകൾ ജയിൽ പരിസരങ്ങളിൽ കൂട്ടം കൂടിനിൽക്കാറുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പിന്നെ അവർക്കു നെഹ്റുവിനെ കാണുന്നതിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ജൂൺമാസം ആരംഭിച്ചു. യുദ്ധം അതിന്റെ അന്തിമദശയിലേക്കു കടന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ജർമ്മനി പരിപൂർണ്ണമായും ഐക്യകക്ഷികൾക്കു് അധീനമായി. ജപ്പാനും പരാജയത്തിന്റെ വക്കിലേക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്ത്യ മാത്രം ബ്രിട്ടന്റെ സമാചാരബോധത്തിന്റെ മുൻപിൽ ഒരു വലിയ ചോദ്യചിഹ്നമായി ഉയർന്നുനിന്നു. ക്രിപ്സ്ദൗത്യം പരാജയപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്നു് എങ്ങനെയും ഒരു ഒത്തുതീർപ്പു് ഉണ്ടാകാമോ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നതിനായി പുതിയ ഒരു കമ്മീഷനെ ഇന്ത്യയിലേക്കു നിയോഗിച്ചു.

1945 ജൂൺ 25-ാംതീയതി ആരംഭിച്ച ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ സിംലാകോൺഫറൻസിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു ഗാന്ധിജിയും, മുസ്ലിം ലീഗ് പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന ജിന്നാ സാഹിബും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. ഇൻഡ്യയിലെ ഏകരാഷ്ട്രീയസംഘടനയായ ഇൻഡ്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അന്നത്തെ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന അബ്ദുൽകലാം ആസാദിനെ കൂടി ക്ഷണിക്കാതെ ഒരു കൂടിയാലോചന നടത്തുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ലെന്നു ഗാന്ധിജി വാദിച്ചു. ജവഹർലാൽ, പട്ടേൽ, തുടങ്ങിയ നേതാക്കന്മാരെക്കൂടി ക്ഷണിക്കേണ്ടതാണെന്നു മറ്റൊരുകൂട്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എങ്ങിനെയും ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാകണമെന്നു മനോഭാവം ഗവർമ്മെന്റു പ്രകടിപ്പിച്ചതുപോലെ തോന്നി. ജയിൽകവാടങ്ങൾ തുറന്നു. നേതാക്കന്മാരെ ഓരോരുത്തരെയായി മോചിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ പുത്രിയുടെ പുത്രന്മാർ

1945 ജൂൺ 18-ാംനു ആണെന്നു തോന്നുന്നു, ജവഹർലാലും ജയിൽ വിമുക്തനായി. ഗംഭീരമായ ഒരു സ്വീകരണമാണു് അദ്ദേഹത്തിനു

അൽമോറായിൽ വച്ചു് നൽകപ്പെട്ടതു്. വിദ്യാർത്ഥികളും പൌരപ്രമുഖരും ഒട്ടേറെ മലവർഗ്ഗക്കാരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു വലിയ ജനസമൂഹം ത്രിവർണ്ണപതാകകളുമേന്തി അന്തരീക്ഷം ഭേദിക്കുമാറുള്ള ജയ്‌വിളികളോടുകൂടി തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട നേതാവിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. നെഹ്റു ആനന്ദതുന്ദിലനായി കാണപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയിലേക്കു കടന്നുവന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ കയ്യിൽ കോരിഎടുത്തു. ഒരു വലിയ ഘോഷയാത്രയായി അദ്ദേഹം പട്ടണത്തിലേക്കു് ആനയിക്കപ്പെട്ടു.

ജവഹർലാൽ പ്രസംഗിക്കണമെന്നു ജനക്കൂട്ടം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. യോഗങ്ങൾ കൂടുന്നതിനു നിരപ്പായ മൈതാനങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. റോഡിന്റെ ഒരുവശത്തുണ്ടായിരുന്ന മലഞ്ചെരിവിലേക്കു ആളുകൾ ഇറങ്ങി. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഉൾപ്പെട്ട ആ പ്രദേശത്തെ സാധുക്കളായ മലവർഗ്ഗക്കാർ മുഴുവനും അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. റോഡിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണു് നെഹ്റു പ്രസംഗിച്ചതു്. അദ്ദേഹം സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കു് അവിടം പരിപൂർണ്ണ നിശ്ശബ്ദമായിത്തീർന്നു. സരളമായ ഹിന്ദിയിൽ ഏതാണ്ടു് അഞ്ചു മിനിട്ടു സമയം അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചു. തൽക്കാലം മോചിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു സ്വാതന്ത്ര്യസമരം അവസാനിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, ഹിമാലയപർവ്വതനിരകളിൽ നിവസിക്കുന്ന ആ മലവർഗ്ഗക്കാരുടെ ആഹ്ലാദപ്രകടനങ്ങൾ ഇൻഡ്യ രാഷ്ട്രീയമായി വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അധികനാൾ ഇൻഡ്യയെ അടിമത്തത്തിൽ പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ വെള്ളക്കാരനു കഴിയുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. ഉച്ചഭാഷിണി ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദം സകലർക്കും വ്യക്തമായി കേൾക്കാമായിരുന്നു. ആളുകൾ നിർന്നിമേഷരായി അദ്ദേഹത്തെ ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു കരഘോഷങ്ങളാലും ജയ്‌വിളികളാലും വീണ്ടും അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമായി. ജനങ്ങൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി ഓടിക്കൂടി അദ്ദേഹത്തെ കൈകളിൽ കോരി എടുത്തു. നെഹ്റു ഒരു കുട്ടിയെപ്പോലെ ഉന്മേഷവാനായി കാണപ്പെട്ടു.

അദ്ദേഹത്തിനു് അപ്പോൾത്തന്നെ ഡൽഹിയിലേക്കു പോകേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടു് അധികം താമസിക്കുന്നതിനു നിർവ്വാഹമില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കാറിൽ കയറി. കാർ കടന്നുപോകുന്നതിനായി ആളുകൾ റോഡിന്റെ ഇരുവശത്തേക്കും മാറിനിന്നുകൊടുത്തു. ആ വാഹനം മന്ദം മന്ദം മുൻപോട്ടു നീങ്ങിയപ്പോഴും ജനങ്ങൾ ജവഹർലാൽകീ ജയ് എന്നു് ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

കുടുംബസംവിധാനവും മതവും

(കൃത്രിമോപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള ജനനനിയന്ത്രണം ധർമ്മവിരുദ്ധമാണെന്നാണ് ഈ ലേഖനകർത്താവായ റെവ. ഫാ. നിവററ സമർത്ഥിക്കുന്നതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ റോമൻ കത്തോലിക്ക സഭയുടെ അഭിപ്രായമെന്താണെന്നു് ഒരു റോമൻ കത്തോലിക്ക പണ്ഡിതനായ അദ്ദേഹം വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള വിദഗ്ദ്ധ ലേഖനങ്ങൾ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു—പ.)

റെവ. ഫാ. നിവററ
എസ്. ജെ.

കുടുംബസംവിധാനമെന്നതു കൃത്രിമമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള സന്താനനിയന്ത്രണത്തിന്റെ ഒരു മറുനാമമാണു—കുറേക്കൂടി ഭംഗിയായി പറയുന്നു എന്നേയുള്ളു. ഇന്ത്യയിലെ ആരോഗ്യമന്ത്രി ഇതിന്റെ വളരെ ദൂഷ്യമുള്ള ഭാഗം അനുവദിച്ചില്ല. സുരക്ഷിതകാലത്തുള്ള സന്താനനിയന്ത്രണം മാത്രമേ അനുവദിച്ചുള്ളു. ജീവിക്കുവാൻ ഭക്ഷിക്കുന്നു. അതിന്റെ സന്തോഷം പ്രകൃതിദത്തമാണു്. എങ്കിലും കൊതി പാപമാണു്. റോമാക്കാർ കൊതിമൂലം ഭക്ഷിക്കുകയും, പിന്നീടു ഭക്ഷണം ഛർദ്ദിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സന്താനോൽപ്പാദനമാണു്. അതിൽനിന്നുളവാകുന്ന സന്തോഷം മാത്രം അനുഭവിക്കുകയും പ്രഥമോദ്ദേശ്യം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു പാപമാണു്. ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയെ ഈ അകൃത്യം തകിടംമറിക്കുന്നു.

ചിലർ പറയുന്നതു സന്താനനിയന്ത്രണോപകരണങ്ങൾ ടെലഫോൺ, കണ്ണട മുതലായവയെപ്പോലെയുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നാണു്. അതു ശരിയല്ല. എന്തെന്നാൽ പ്രകൃതിയുടെ പ്രവർത്തനത്തെ അതു സഹായിക്കുകയല്ല, തകിടംമറിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

അവിവാഹിതരുടെയും വിവാഹിതരുടെയും ഇടയിൽ വ്യഭിചാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഈ കൃത്രിമോപകരണങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നുവെന്നു ഡാക്ടർ ചന്ദ്രശേഖരൻ എന്ന കുടുംബസംവിധാനപ്രചാരകൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഭ്രൂണവധം അഥവാ ഗർഭം അലസിക്കൽ അധികമാകുന്നതിനും ഇതു കാരണമായിട്ടുണ്ടു്. വിവാഹമോചനത്തിനും ഇതു കാരണമാകുന്നുണ്ടു്. അമേരിക്കയിൽ 5 വിവാഹത്തിനു് ഒരു വിവാഹമോചനം വീതം നടക്കുന്നു.

സന്താനനിയന്ത്രണം നിയമേന പരിശീലിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു ത്യാഗശീലമാകട്ടെ സഹനശീലമാകട്ടെ ലഭിക്കുന്നില്ല. അവർ ദേശഭക്തിയിൽ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമതം സ്ത്രീകൾക്കു സമുദായത്തിൽ സമുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. സ്ത്രീ, ഒന്നുകിൽ ഒരു മാതാവു്, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മാതാവാകാനുള്ള ആൾ ആണു്. അതിനാലാണു സ്ത്രീയെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ബഹുമാനിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ കുടുംബസംവിധാനത്തിന്റെ വിധാതാക്കൾ സ്ത്രീകളെ കേവലം അടിമകളോ കന്നുകാലികളോ ആക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. സ്ത്രീകളുടെ ഗർഭാശയം സംബന്ധിച്ചുള്ള പല രോഗങ്ങൾക്കും ഈ ദുരാചാരം കാരണമാകുന്നു. സിരാതന്തുക്കൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള പല രോഗങ്ങൾ ഇതു മൂലം ഉണ്ടാകുന്നു. ഒടുവിൽ അതിൽ പലരും ചിത്തഭ്രമമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചില ആളുകൾ പറയുന്നതു ദാരിദ്ര്യംമൂലമാണു് അവർ ഈ ദുരാചാരം പരിശീലിക്കുന്നതെന്നാണു്. പക്ഷേ ഇവരിൽ അധികം ധനികന്മാരാണു് എന്നുള്ളതു കഷ്ടമത്രേ. അവർക്കു കാറുകൾ വേണം. റേഡിയോ വേണം, സകല സുഖസൗകര്യങ്ങളും വേണം. പക്ഷേ കുട്ടികൾ വേണ്ട പോൽ! സാധുക്കൾ ചെയ്യേണ്ടതു ദൈവപരിപാലനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയാണു്. ഒരു റൊട്ടിയും (ഭക്ഷണവും) കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടാണു് ഓരോ കുട്ടിയും ജനിക്കുന്നതു് എന്നു പോർട്ടുഗീസ് ഭാഷയിൽ ഒരു പഴമൊഴിയുണ്ടു്. സ്ത്രീക്കു് അനാരോഗ്യമാണെന്നുള്ള കാരണത്താൽ സന്താനനിയന്ത്രണോപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കരുതു്. അങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളതു ദാമ്പത്യകൃത്യത്തിൽനിന്നു സ്വമനസ്സാലെ വിരമിക്കുകയാണു്. ആത്മനിയന്ത്രണമാണു ശരിയായ ജനനനിയന്ത്രണം.

ഡോക്ടർ ഏബ്രഹാം സ്റ്റോൺ പറയുന്നതു സുരക്ഷിതകാലം എന്നു പറയുന്ന കാലഘട്ടത്തിലുള്ള ദാമ്പത്യകൃത്യം മൂലം ജനനനിയന്ത്രണം സാധിക്കാമെന്നാണു്. ഗൗരവമുള്ള കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇപ്രകാരം ചെയ്യാവൂ എന്നാണു കത്തോലിക്കസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. ഗാന്ധിജി ശക്തിയായഭാ

തേർതെളിച്ചില്ലേ പണ്ടു സുഭദ്ര!

> “അനങ്ങാക്കള്ളികളായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഇന്നത്തെ ഓമനക്കുട്ടികൾക്കു പ്രായോഗികപ്രപഞ്ചത്തിലേക്കു് ഇറങ്ങി ഏതു പ്രതികൂലശക്തികളോടും സധൈര്യം പടവെട്ടുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധതയുടെ മാതൃകാപാഠം കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന ആ സുഭദ്ര ഒരു നല്ല മാർഗ്ഗദർശിനിയല്ലയോ എന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക.”

നീതിസാരകാരൻ അഭിജ്ഞയവിഷയങ്ങളിലൊന്നായിട്ടാണ് സ്ത്രീസ്വഭാവത്തെ പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സ്ത്രീണാം ച ചിത്തം പുരുഷസ്യ ഭാഗ്യം

ദേവോ ന ജാനാതി കുതോ മനുഷ്യഃ

എന്ന ശ്ലോകപാദം ഈ വസ്തുതയെ ഉൽഘോഷിക്കുന്നു. കിഴക്കും മേൽക്കും ഉള്ള ഏതുതരം സാഹിത്യം പരിശോധിച്ചാലും സ്ത്രീസ്വഭാവത്തെപ്പററി ഇതുപോലുള്ള അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ കാണാം. ഋഗ്വേദത്തിൽത്തന്നെ ഒരിടത്തു മഹിളമാർ മരപ്പട്ടിയുടെ മനസ്ഥിതിയോടു കൂടിയവരാണെന്നു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു മികച്ച ഒരു സ്ത്രീദൂഷണമാണെന്നു പറയേണ്ടിവരുന്നു. ഏതായാലും ബാലികാബാലന്മാരുടെ ഹൃദയഗതികൾ അറിയുന്നതു് അദ്ധ്യാപനത്തിന്റെ സാഫല്യത്തിനു വളരെ വളരെ ഉപകരിക്കുമെന്നു പറയാവുള്ളതുപോലെ സ്ത്രീസ്വഭാവത്തെ അപഗ്രഹിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള കെല്പുണ്ടാവുകയെന്നുള്ളതു് പുരുഷപ്രഭാവത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ഉപാധിയായി കണക്കുകൂട്ടാവുന്നതാണ്. ദാമ്പത്യജീവിതവിജയത്തിനും തജ്ജന്യമായ കുടുംബസൌഖ്യസമൃദ്ധിക്കും, വേദാന്തികളുടെ വീക്ഷണക്കോടിയെ അവലംബിച്ചാൽ മിക്കവാറും അരോചകമായി തോന്നുന്ന സംസാരസാഗരത്തിന്റെ പുളിപ്പും ചവർപ്പും മാററി മധുരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മകരന്ദ

വിദ്വാൻ
ആർ. വാസുദേവൻകർത്താ

സ്യന്ദംപോലെ പ്രപഞ്ചത്തെ അനുഭവയോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്ന പരഹൃദയജ്ഞാനത്തിന്റെ വികാസത്തിനും അതു പര്യാപ്തമാകകൊണ്ടാണ് കലഹിനികളെ ദമനം ചെയ്യുന്നതിൽ മുഖസ്തുതിപ്രയോഗംപോലും ശാസ്ത്രവിഹിതമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്. എങ്ങനെയിരുന്നാലും “പുരുഷസ്യ ഭാഗ്യ”ത്തെയും “സ്ത്രീണാം ച ചിത്തത്തെ”യും അപ്രമേയവിഷയങ്ങളായി കൂട്ടിയിണക്കി നീതിസാരകാരൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഒരു നല്ല ഫലിതം ആയിട്ടുണ്ടെന്നു് ആരും സമ്മതിക്കും. ഭാരതത്തിലെ പ്രഖ്യാത നായികയായ സുഭദ്രയുടെ വിവാഹത്തിനു മുൻപുണ്ടായിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിച്ചാൽ സ്ത്രീഹൃദയത്തിന്റെ ഗതിവിശേഷം ദുർഗ്രഹമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം നിരാലംബമല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാനും പ്രയാസമില്ല.

വരനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ കന്യകമാക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണല്ലോ ക്ഷത്രിയാചാരവിശേഷമായ സ്വയംവരം. അതിന്റെ ചടങ്ങുകളിൽ വധുവിനു കൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്വയംനിർണ്ണയാവകാശം കേവലം അനിയന്ത്രിതമായിരുന്നില്ലെന്നു പല സ്വയംവരങ്ങളിൽ നിന്നു നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ സുഭദ്രയ്ക്കു് അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്വയംവരമോ സ്വയംവരശുൽക്കമോ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടാതിരുന്നതിനുള്ള കാരണം ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നുതന്നെ സ്പഷ്ടമാകും.

“സ്വയംവരത്തിലവൾതൻ
ചിത്തമാർക്കറിയാം സഖേ!”

എന്നാണ് അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നതു്. ഏററവും തന്റേടമുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയാണെന്നു് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിലയ്ക്കു സ്വയംവരപ്രസ്ഥാനം അനുവദിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സുഭദ്രയുടെ ഗുണകാംക്ഷികൾ ശങ്കാകുലരായിത്തീർന്നുവെന്നല്ലേ ഇതിന്റെ അർത്ഥം?

ഷയിൽ കൃത്രിമജനനനിയന്ത്രണത്തെ അവലംബിക്കുന്നുണ്ടു്.

കത്തോലിക്ക് സഭ അനിയന്ത്രിതമായ ജനനവർദ്ധനയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽ ഭർത്താവും ഭാര്യയും ദൈവവും ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം. ദൈവത്തെ മാററിനിറുത്തരുതു്.

എങ്ങിനെയിരുന്നാലും സുഭദ്ര പലതുകൊണ്ടും അധുനികസ്ത്രീലോകത്തിനു് ഒരു മാതൃകയാണു്. പുരുഷന്മാക്കു മാത്രം നീക്കി വച്ചിട്ടുള്ള ജോലികളിൽ പോലും പരിശീലനവും പ്രവേശവും ലഭിക്കാൻ സ്ത്രീകൾ വെമ്പൽ കൂട്ടുന്ന കാലമാണിതു്. പുംസ്ത്രീഭേദമനുസരിച്ചു് തൊഴിലുകൾ ഔചിത്യം നോക്കി വിഭജിക്കുമ്പോൾ സാരഥ്യകർമ്മം സ്ത്രീജനങ്ങൾക്കനുയോജ്യമല്ലെന്നുള്ള പക്ഷത്തിനു പരസമ്മതി ലഭിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ ന്യായമുണ്ടു്. താദൃശമായ വിനോദവ്യവസായത്തിൽ സുഭദ്ര ചെറുപ്പകാലത്തുതന്നെ ഏർപ്പെട്ടു പരിശീലനം സമ്പാദിച്ചതായി കാണുന്നു. ആയുധവിദ്യാഭ്യാസവും സമരോദ്യോഗവുംമററും സ്ത്രീജനോചിതമല്ലെന്നുള്ള സാമാന്യബോധത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ച നായികമാർ വൈദിക പൌരാണികസാഹിത്യങ്ങളിൽ ചുരുക്കമായിട്ടെങ്കിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയോടു ചേർത്താലോചിക്കുമ്പോൾ സുഭദ്രയുടെ ബാല്യാഭിലാഷത്തിന്റെ അനന്തരപരിണാമം അത്ഭുതകരമായ ഒരു അസാധാരണ സംഭവമായി തോന്നുകയില്ലെങ്കിലും, ആലോചിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ,

ക ഈപ്സിതാർത്ഥസ്ഥിരനി
ശ്ചയം മനഃ
പയശ്ചനിമ്നാഭിമുഖം പ്രതീ
പയേൽ?

ആഗ്രഹസാദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിരനിശ്ചയമുള്ള മനസ്സിനേയും താഴ്ന്ന ദിക്കിലേക്കു ഒഴുകുന്ന വെള്ളത്തേയും ആർക്കുതടയാൻ കഴിയും. എന്നു കാളിദാസമഹാകവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെയുള്ള ഒരു സ്ഥിരനിശ്ചയപ്രസക്തിയാണു് അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നറിയാം. വിരാടരാജാവിന്റെ പുത്രനായ ഉത്തരൻ ആയുധാഭ്യാസശാലയിലെ കർത്തവ്യങ്ങളിൽ വൈമുഖ്യമുള്ളവനായി അദ്ധ്യയനകാലത്തു് പലപ്പോഴും സ്വസോദരിയുടെ നൃത്തഗീതാഭ്യസനശാലയിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു എന്നും അതിന്റെ പരമഫലമായി ആപൽക്കാലത്തു് അശരണനായി തീർന്നുവെന്നും ഉള്ള പുരാണപ്രസ്താവനകളും സുഭദ്രയുടെ പൂർവ്വോക്തമായ മനോഗതിയും എത്ര വ്യതിരിക്തങ്ങളായിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക.

സാരഥ്യവിദ്യയിൽ സുഭദ്രയുടെ ഗുരുസ്ഥാനം വഹിച്ചതു ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്നെയായിരുന്നു. ഈ തൊഴിൽ അവൾ എങ്ങനെ വശമാക്കി എന്നുള്ള അർജ്ജുനന്റെ ജിജ്ഞാസയെ പൂരിപ്പിക്കുവാൻ

"എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിതു മാധവൻ" എന്നായിരുന്നു സുഭദ്ര പറ

ഞ്ഞ മറുപടി. ഇതിൽനിന്നും അനുജത്തിയുടെ ഹൃദയാഭിലാഷത്തെ യഥോചിതം സാധിച്ചു പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുതിനു സഹോദരൻ ദത്തശ്രദ്ധനായിരുന്നു എന്നല്ലേ വെളിപ്പെടുന്നതു്. ഭാവിജീവിതത്തിൽ പ്രയോജനകരമായി തിരാവുന്നതായി ബാലികാബാലന്മാരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാവുന്ന മോഹാങ്കുരങ്ങളെ വഴിപോലെ വളമിട്ടു വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിനു രക്ഷാകർത്താക്കന്മാർ മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാണെന്നൊരു പാഠവും ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ സ്ഫുരിക്കുന്നുണ്ടു്. തേരാളിപ്പണി പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത കൃഷ്ണൻ "ഒരു കാലത്തു നീ അർജ്ജുനന്റെ തേരു തെളിക്കുവാൻ ഇടയാകും. ആ വിദ്യ ഇപ്പോൾ പഠിച്ചുകൊള്ളുക" എന്നും പറഞ്ഞുവത്രേ.

നളചരിതകഥയിൽ അത്ഭുതകരമായ അശ്വഹൃദയവിദ്യ നളൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിനു ബതലായി ഋതുപർണ്ണൻ അക്ഷഹൃദയപ്രയോഗത്തിൽ തനിക്കുള്ള പാടവം പ്രദർശിപ്പിച്ചതായി നാം വായിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ സുഭദ്രയുടെ സാരഥ്യകർമ്മത്തിലുള്ള അപ്രതീക്ഷിതമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യം കണ്ടു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അർജ്ജുനനും തനിക്കു അനന്യാദൃശമായി സിദ്ധിച്ചിരുന്ന ഒരു പുതിയതരം യുദ്ധരീതി ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നു. ശത്രുക്കളിൽ ആരെയും വധിക്കാതെ അവരെ അസ്തപൌരുഷരാക്കുന്ന ഒരു സമരസമ്പ്രദായമായിരുന്നു അതു്.

"ആൾക്കാരെക്കൊന്നിടാതിഹ
അമ്പെയ്യുമെന്റെ സാമർത്ഥ്യം
സുഭദ്രേ, കണ്ടുകൊൾക നീ—

എന്നാണു് അർജ്ജുനൻ ഈ അവസരത്തിൽ ആത്മപ്രശംസ ചെയ്യുന്നതു്.

രൈവതകപ്രദേശത്തു യാദവന്മാർ നടത്തിയ ഉത്സവത്തിന്റെ ചടങ്ങുകൾ പൊടിപൂരമായി നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട സന്ദർഭത്തിലാണു് സുഭദ്രാർജ്ജുനന്മാരുടെ പ്രഥമ സമാഗമം. തദവസരത്തിൽ സുഭദ്ര തന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ സ്ഫുരിപ്പിക്കുന്ന ഭാവഭേദങ്ങളെ സാമർത്ഥ്യപൂർവ്വം ഗോപനം ചെയ്തുകൊണ്ടു ചെമ്പു തെളിയാതെ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ അർജ്ജുനനു ആ വിഷയത്തിൽ പരാജയം തന്നെ പറ്റി. പരഹൃദയജ്ഞാനത്തിലും സൂക്ഷ്മാവലോകന വിചക്ഷണതയിലും അദ്വിതീയനായിരുന്ന കൃ

ഷ്ണൻ, അർജ്ജുനനോട്,

സന്യാസിയാം നിന്മനസ്സേ-
ത്തിളക്കുന്നിതു മന്മഥൻ?

എന്നു തുറന്നുതന്നെ കാര്യം ചോദിക്കുന്നു. അർജ്ജുനൻ എന്താണ് മറുപടി പറയുന്നതു്? തനിക്കു പററിയ ജള്ളത്വം വെളിപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അതിനു ബ്രഹ്മാവിന്റെ സൃഷ്ടിവൈഭവമാണ് ഉത്തരവാദി എന്നുള്ള അർത്ഥത്തിൽ സുഭദ്രയുടെ സൌന്ദര്യാതിശയത്തെ കീർത്തിക്കുകയാണ് ആ കാമുകൻ ചെയ്തതു്.

സൌന്ദര്യത്തികവുള്ളോളി
ന്നാർക്കു മോഹം കൊടുത്തിടാ-

എന്ന വാക്കുകളാൽ അർജ്ജുനൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ ജള്ളത്വത്തിനു് ഒരു മൂടുപടം ഇടുകയാണ്.

അനന്തരം ശ്രീകൃഷ്ണൻ
ഇക്കന്യയാളെൻഭഗിനി
സാരണന്റെ സഹോദരി
നിനക്കിവളിലുണ്ടാശ
യെന്നാലചരനൊടോതുവൻ.

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു, ഒന്നുകൂടി പുനരാലോചന ചെയ്തു തന്നത്താൻ തിരുത്തുന്നു.

സ്വയംവരത്തിലിവൾതൻ
ചിത്തമാക്കറിയാം സഖേ
ഹരിച്ചുകൊൾക കല്യാണി-
യാമെൻ ഭഗിനിയെ ഭവാൻ—

എന്നിങ്ങനെ—

ഇപ്രകാരം അർജ്ജുനനോടു ഉപദേശിച്ചതനുസരിച്ചാണ് സുഭദ്രാഹരണം പിന്നീടു നടക്കുന്നതു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ തന്റെ പാണ്ഡവപക്ഷപാതിത്വം വെളിപ്പെടുത്താതെ ശുദ്ധാത്മാക്കളായ ബലഭദ്രരേയും യാദവപ്രമാണികളേയും കബളിപ്പിക്കുകയാണു ഭഗവാൻ ഇവിടെ ചെയ്തതെന്നു സ്പഷ്ടം. അതു് എങ്ങനെയിരുന്നാലും സുഭദ്രാഹരണം നടത്തിയ വിഷയത്തിൽ അർജ്ജുനനെ സാപരാധനനാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വിധത്തിലാണ് വ്യാസൻ ആ സംഭവങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതു്. ഏതു പ്രകാരത്തിലാണെന്നോ, പറയാം. ലോകത്തിലെ ധർമ്മനിഷ്ഠയുടെ മൂർത്തിമൽഭാവമാണല്ലോ യുധിഷ്ഠിരൻ. ആ വല്യേട്ടനെ വിവരം അറിയിച്ച് അനുവാദം വാങ്ങിയ ശേഷമേ മദ്ധ്യമപാണ്ഡവൻ ഹരണം നടത്തുവാൻ സന്നദ്ധനാകുന്നുള്ളു. യാദവപ്രമാണികളുടെ എതിർപ്പും നായകൻ മുൻകൂട്ടി പ്രതീക്ഷിക്കുകയല്ല, അഭിലഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഒളിച്ചോടിപ്പോയി എന്നുള്ള അപവാദം ഉണ്ടാവാതെ കഴിപ്പാൻ വധൂവരന്മാർ നല്ലപോലെ ശ്രദ്ധിച്ചു. ശത്രുഭീതിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള ഉദ്യമമല്ല, ആഘോഷസമന്വിതമായ ഒരു പട്ടണപ്രദക്ഷിണത്തിനുള്ള പ്രസ്ഥാനംപോലെയാണ് ആ രഥാരോഹണം നടന്നതു്. യാദവന്മാരുമായി അർജ്ജുനൻ നടത്തിയ യുദ്ധംതന്നെ ഒരു ലീലാസമരമോ സമരസാമർത്ഥ്യപ്രദർശനമോ ആയിട്ടേ അർജ്ജുനപക്ഷത്തുനിന്നു വീക്ഷിക്കേണ്ടതുള്ളു. എതിരാളികളിൽ ആരെയും വധിക്കാതെ അസ്ത്രപ്രയോഗം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള എന്റെ സാമർത്ഥ്യം സുഭദ്രേ നീ കണ്ടുകൊള്ളുക" എന്നാണല്ലോ അർജ്ജുനൻ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പറയുന്നതു്, ആ അവസരത്തിൽ,

പരമപ്രീതയായ് ചൊന്നാൾ,
വരനോടു സുഭദ്രയും.
"യുദ്ധം ചെയ്യും ഭവാൻ തന്റെ
തേർ നടത്താനൊരാഗ്രഹം
ഒട്ടേറെനാളായെന്നുള്ളിൽ
പെട്ടിരിപ്പൂ നരർഷഭ,
ഓജസ്സേജോദ്യുതിബല-
മെഴും പാർത്ഥന്റെ തേരു നീ
നടത്തീടേണമെന്നെന്നെ
പഠിപ്പിച്ചിതു മാധവൻ."

ഇപ്രകാരം സാരഥ്യകർമ്മനിർവ്വഹണത്തിൽ തനിക്കു ലഭിച്ച ഗുരൂപദേശം ഗുരുഹിതാനുവർത്തനത്തിനായിത്തന്നെ വിനിയോഗിക്കുകയാണ് ആ ശിഷ്യത്തി ചെയ്തതു്.

അടുക്കളജീവിതംകൊണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ അടുത്ത പടിയായി ഗണിക്കാവുന്ന ഗൃഹണീത്വംകൊണ്ടോ തൃപ്തിപ്പെട്ട്, അവയിൽ ജീവിതോദ്ദേശം സമ്പൂർണ്ണമായി എന്നുള്ള മിഥ്യാബോധത്താൽ ഒരുവിധം അനങ്ങാക്കുള്ളികളായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഉന്നതജാതി? ഓമനക്കുട്ടികൾക്കു, പ്രായോഗികപ്രപഞ്ചത്തിലേക്കിറങ്ങി ഏതു പ്രതികൂലശക്തികളോടും സധൈര്യം പടവെട്ടുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധതയുടെ മാതൃകാപാഠം കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന ആ സുഭദ്ര ഒരു നല്ല മാർഗ്ഗദർശിനിയല്ലയോ എന്നു ആലോചിക്കുക.

ദാമ്പത്യസൗഭാഗ്യരഹസ്യം

ശരീരശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്വാഭാവികനിയമങ്ങളനുസരിച്ചു തന്നെ ജനനനിയന്ത്രണം സാധിക്കാം.

ഡോക്ടർ മോറീസ് ഫിഷ്ബീൻ

ലോകപ്രസിദ്ധനായ ഒരു പാശ്ചാത്യ മെഡിക്കൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ ദീർഘകാലഗവേഷണഫല നിർദ്ദേശങ്ങൾ.

കൂലിവേലചെയ്തും മറ്റും വളരെ കഷ്ടിച്ചു നിത്യവൃത്തികഴിയുന്ന ചില പാവപ്പെട്ട കുടുംബങ്ങളിൽ ആണ്ടുതോറും സന്താനങ്ങൾ പെരുകിവരുന്നതായി നാം കാണാറുണ്ടല്ലൊ. നേരേമറിച്ചു ;ധാരാളം സ്വത്തുള്ള ചില കുടുംബങ്ങൾ സന്താനദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടു ശോകമൂകമായി കഴിയുന്ന കാഴ്ചയും ചുരുക്കമല്ല.

ഭാര്യയ്ക്കും ഭർത്താവിനും തന്നെ ആഹാരത്തിനു വകയില്ലാത്ത കുടുംബങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ ആണ്ടുതോറും കുട്ടികൾ പിറന്നുവീഴുന്നതിനോടനുബന്ധിച്ച് നിലകൊള്ളുന്ന ഗുരുതരമായ ഉത്തരവാദിത്വത്തെപ്പററി അവർ ചിന്തിക്കാറേയില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഒരു ചോരക്കുഞ്ഞു തള്ളയുടെ മുലകുടിക്കുന്നു. മററൊന്നു തറയിൽ മലർന്നുകിടക്കുന്നു. മറെറാരെണ്ണം മുട്ടിന്മേൽ നീന്തി നടക്കുന്നു. പിന്നെയൊന്നു പിച്ചനടക്കുന്നു. പിന്നെ, ഓരോ വയസ്സ് ഇടവിട്ടു പത്തും പതിനഞ്ചുംവയസ്സുവരെ പ്രായത്തിൽ പലതു്. ഇതിനിടയിൽ, ചിലപ്പോൾ തള്ളയുടെ വയറു വീണ്ടും വീർത്തിരിക്കുന്നതും കാണാം. "ദൈവം തരുന്നതല്ലേ? മനുഷ്യൻ പിടിച്ചാൽ നിറുത്താവുന്ന ഏർപ്പാടാണോ ഇതു്?" എന്നുള്ള അവരുടെ സമാധാനംകേട്ടാലറിയാം, അതു വെറുതേ മനുഷ്യരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ മാത്രം പറിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മുട്ടുയുക്തിയാണെന്നു്. വാസ്തവത്തിൽ അവർക്കും മററുള്ളവർക്കും ശരിക്കു് അറിയാം, ഈ കുഞ്ഞുങ്ങളെയെല്ലാം ദൈവം, ആ ദമ്പതികൾ അർദ്ധരാത്രിയിൽ കൂക്കുംവലിച്ചുറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ, ആകാശത്തിന്റെ തട്ടിൻപുറത്തുനിന്നു കീഴോട്ടു പൊഴിച്ചതല്ലെന്നു്, പക്ഷേ, അതല്ലാതെ ആ പാവങ്ങൾ മറെറന്തുപറയട്ടെ! അവരവർ തന്നത്താൻ വഹിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ദൈവത്തിന്റെ തലയിലേക്കു ചാരിവച്ചിട്ടു മാറിനിൽക്കുക, പലപ്പോഴും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു ബലഹീനതയാണു്. ദൈവം നല്ലവനായതുകൊണ്ടു് അതെല്ലാം വഹിച്ചുകൊള്ളും. നേരേമറിച്ചു ദൈവം മുന്നോട്ടു കടന്നുവന്നു് ഉള്ളുകള്ളികൾ വിളിച്ചുപറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ലജ്ജിച്ചു തലതാഴ്ത്തിപ്പോവുകയേ ഉള്ളു. മനുഷ്യന്റെ വകതിരിവുകെട്ട സ്വയംകൃതാനർത്ഥങ്ങളെയെല്ലാം ക്ഷമയോടെ വഹിച്ചും സഹിച്ചുംപോകുന്നതിലാണല്ലൊ ദൈവത്തിന്റെ വലുപ്പം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. അല്ലാ, ദൈവവും മനുഷ്യനെപ്പോലെ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ, മനുഷ്യൻ എവിടെച്ചെന്നു് ഒളിക്കും?

സന്താനോല്പാദനത്തിന്റെ ജന്തുധർമ്മപരമായ ചടങ്ങ് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരായി പ്രായപൂർത്തിപ്രാപിച്ച മനുഷ്യജീവികളിൽ ആരുംതന്നെ കാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ, അതുമുഖേന മനുഷ്യശരീരമാകുന്ന യന്ത്രവിധാനത്തിൽ നടക്കുന്നഅത്ഭുതപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മസ്വഭാവത്തെപ്പററി വേണ്ടത്ര അറിവില്ലാത്തവരായി അഭ്യസ്തവിദ്യരായ ആളുകളിൽപ്പോലും ധാരാളം പേരുണ്ടെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ നാം അത്ഭുതപ്പെട്ടേക്കാം.

സ്ത്രീരേതസ്സും പുരുഷരേതസ്സും കൂടിച്ചേരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പ്രജോല്പാദനത്തെ കേവലം ഒരു രാസപ്രയോഗഫലമായി മാത്രം കണക്കാക്കുന്നതുശരിയായിരിക്കുകയില്ല,രാസപ്രയോഗം (Chemical Action) കൊണ്ടുജീവനുണ്ടാക്കാൻ ഇതേവരെ ഭൂമിയിൽ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനെക്കൊ

ണ്ടും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ജീവനിൽനിന്നുമാത്രമേ ജീവനുണ്ടാകൂ. ജീവനുള്ള മനുഷ്യരെപ്പോലെതന്നെ സംസാരിക്കുകയും എഴുതുകയും ചിരിക്കുകയും,കണക്കുകൾ കൂട്ടുകയും, ചിത്രങ്ങൾ വരയ്ക്കുകയും, നൃത്തംചെയ്യുകയും, പാട്ടുപാടുകയും, നടക്കുകയും, ഓടുകയും, താഴെയിരുന്നുകൊണ്ട്, ആകാശത്തിൽ പറക്കുന്ന വിമാനങ്ങളുടെ ഗതി നിയന്ത്രിക്കുകയും; എന്നുവേണ്ടാ മനുഷ്യൻചെയ്യുന്ന മിക്ക പ്രവൃത്തികളും മനുഷ്യനേക്കാൾ വേഗതയോടും സാമർത്ഥ്യത്തോടും ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യപ്പാവകളെ നിർമ്മിക്കാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയ്ക്കു ജീവൻ നൽകാൻ മാത്രം അവർക്കിതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മനുഷ്യപ്പാവകളെക്കൊണ്ടു മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യിക്കണമെങ്കിൽ, അതിനു ജീവനുള്ള മനുഷ്യന്റെ സഹായം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഒന്നോർത്തുനോക്കൂ, സമർത്ഥനായ ഒരു ശില്പി നൂറോ ആയിരമോ പാവകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. എല്ലാററിനും ഒരേ വലിപ്പം, ഒരേ അവയവങ്ങൾ, ഒരേ ആകൃതി എന്നിവതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നിഷ്കർഷിച്ചാൽ, മിക്കതും ഒരുപോലെ മാത്രമേ ഇരിക്കൂ. എന്നാൽ ലോകമുണ്ടായ ശേഷം എത്രയോ കോടാനുകോടി മനുഷ്യർ ജനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവരിൽ ആരെങ്കിലും രണ്ടുപേർ, മുഖച്ഛായയിലും സ്വഭാവത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളിലും, പരിപൂർണ്ണതുല്യരായി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? ഇരുപിറക്കുന്നകുഞ്ഞുങ്ങൾ തമ്മിൽപോലും, മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു തിരിച്ചറിയത്തക്ക സൂക്ഷ്മവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതാണു ജീവൻ നൽകാൻ തനിക്കുമാത്രം കഴിവുള്ള പ്രപഞ്ചശില്പിയുടെ അപ്രമേയമായ നിർമ്മാണവൈഭവം! അനന്തമായ മാതൃകാവൈവിധ്യം! ജീവികളുടെ വാസനാപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികൾ അതിഗഹനമായ ഒരു അധ്യയനവിഷയമാണ്.

നല്ല തനി വെള്ളനിറമുള്ള—പരസ്പരം പരമവിശ്വസ്തരായ—ദമ്പതികൾക്കു കരിങ്കറുപ്പുനിറമുള്ള ഒരു കുട്ടി ജനിച്ചു. ആ കുട്ടിയുടെ പിതാമഹൻ കറുത്തനിറമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു: ശാരീരിക ല

ക്ഷങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, വാസനാപാരമ്പര്യങ്ങളിലും ഈ ഗതിവൈചിത്ര്യം സുലഭമാണ്. ചില മഹാഗായകന്മാരുടെ കുട്ടികൾക്കു സംഗീതത്തിന്റെ ഗന്ധം കാണുകയില്ല. കാരണം, ഒന്നിടവിട്ട തലമുറകളിലൂടെയും, ചിലപ്പോൾ ഒന്നിലധികം തലമുറകൾ ഇടവിട്ടും, മററു ചിലപ്പോൾ വഴിവളഞ്ഞുമാണ് പാരമ്പര്യം പോകുന്നതു്. അവിടം നിൽക്കട്ടെ:

ലോകത്തിൽ ജനസംഖ്യയുടെ വർദ്ധനവും, ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികശ്രേയസ്സും തമ്മിൽ പൊരുത്തമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നും, അനിയന്ത്രിതമായ ജനസംഖ്യാവർദ്ധനവ് ലോകത്തിന്റെ വിഭവശക്തിയെ കവച്ചുവെയ്ക്കാൻ അനുവദിച്ചാൽ, കാലാന്തരത്തിൽ സർവലോക ദാരിദ്ര്യപീഡയായിരിക്കും ഫലമെന്നുമുള്ളതു്, ഇപ്പോൾ സാമാന്യവിവേകമുള്ള സകലരും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണല്ലോ. എന്നാൽ സന്താനവർദ്ധനവിനെത്തടയാൻ കൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങളുപയോഗിക്കുന്ന രീതി ധാർമ്മികമല്ലെന്നും, അതിനാൽ നിഷിദ്ധമാണെന്നും, പ്രബലമായ ഒരു പക്ഷവും ഉണ്ടു്. സംഭോഗവാസന സർവ്വജീവരാശികൾക്കും പ്രകൃതിദത്തമായ ഒരു പ്രവണതയാണ്. അതിനെ ഒരതിരിലപ്പുറമായി നിയന്ത്രിച്ചുനിറുത്തുക സാധാരണ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടു സാധ്യമല്ല: ആത്മസംയമനനിഷ്ഠാ സുശിക്ഷിതരായ മഹാ സന്യാസിമാർപോലും ഒരു നിമിഷനേരത്തെ അജാഗ്രതകൊണ്ടു് അടിയോടെ നിലംപതിച്ചുപോയതിനു് ഉദാഹരണങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടു്. പിന്നെ, സ്വതേ അശിക്ഷിതരും വികാരചപലരുമായ സാധാരണമനുഷ്യരുടെ കാര്യം എന്തുപറയാനാണ്? പിന്നെ പ്രകൃത്യനുസരണമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ജനന നിയന്ത്രണം സാധിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്താണെന്നുള്ള വിഷയത്തെപ്പററി ലോകപ്രസിദ്ധശാസ്ത്രജ്ഞനും ഡോക്ടറുമായ മോറിസ്–ഫിഷബീൻ എന്ന ദേഹം ദീർഘവർഷക്കാലം നടത്തിയ പരീക്ഷണഗവേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി ലഭിച്ച അറിവുകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ലോകമെങ്ങും പ്രചാരമുള്ള ഒരു അമേരിക്കൻ മാസികയിൽ എഴുതിയിരുന്ന ഒരു ലേഖനത്തിൽ നൽകിയിരുന്ന ചില നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ സംഗ്രഹമാണു ചുവടേ ചേർക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം ഇങ്ങനെയാണ്:–

സ്ത്രീയുടെ ആർത്തവകാലത്തു ഗർഭാശയത്തിൽ ഒരു അണ്ഡബീജം (Ovum) മാത്രമേ ഉരുവാകുന്നുള്ളൂ. അതു ഒരു മൊട്ടുസൂചിമുനയേക്കാൾ ചെറുതാണ്. മിക്കവാറും, അടുത്ത ആർത്തവഘട്ടത്തിനു പതിനാലുദിവസം മുമ്പാണ് ഇതു് ഉരുവാകുന്നതു്. ഇരുപത്തിനാലുമണിക്കൂർ നേരത്തേക്കു മാത്രമേ അതിനു ജീവശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. പുരുഷബീജത്തിനു 24 മുതൽ 36 മണി മണിക്കൂർനേരത്തേക്കും ജീവശക്തി അഥവാ ഉല്പാദനശക്തി കാണും. അതിനാൽ അണ്ഡബീജം സ്വയം ഉരുവായശേഷം 24 മണിക്കൂർ സമയത്തിനുള്ളിൽ സംഭോഗം നടന്നാൽ, ഗർഭോല്പാദനം സുനിശ്ചിതമാണ്. സ്ത്രീയുടെ ഗർഭാശയത്തിൽ അണ്ഡബീജം സ്വയം ഉരുവാകുന്നസമയഘട്ടം എങ്ങനെ കണ്ടുപിടിക്കാം? അതിനൊരു വഴിയുണ്ടു്. പുരുഷന്മാരുടെ ശരീരത്തിലെ ചൂടു് മിക്കവാറും എന്നും ഒരേ സ്ഥിതിയിൽ തന്നെയാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു വരുകിലും, സ്ത്രീകളുടെ ശരീരഘടന അങ്ങനെയല്ല, അവരുടെ അണ്ഡകോശ (Ovaries) ങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുന്ന മാററമനുസരിച്ച് ശരീരച്ചൂട് (Temperature) കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് ഒരു പ്രകൃതിനിയമമാണ്. അപ്പോൾ, അണ്ഡകോശങ്ങളിൽ അണ്ഡബീജം (Ovum) സ്വയം കരുപ്പിടിച്ചു തുടങ്ങിയശേഷം അടുത്ത ആർത്തവത്തിനുമുമ്പുള്ള രണ്ടാഴ്ചക്കാലത്തിൽ ഈ ശരീരച്ചൂടു വർദ്ധിക്കുന്നു. (during the latter half of the menstural Cycle) അതിനാൽ സഭർത്തൃകയായ ഒരു സ്ത്രീ ദിവസേന രാവിലെ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ, ഒരു തെർമോമീററർ (ഉഷ്ണമാപിനിയന്ത്രം) കൊണ്ടു തന്റെ ശരീരച്ചൂടിന്റെ മാത്ര അളന്നു കുറിച്ചു സൂക്ഷി

ുന്നപക്ഷം ചൂടിന്റെ തോതു വർദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതു് പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. അപ്പോൾ അണ്ഡബീജം ഉരുവാകുന്നു എന്നർത്ഥം. അതാണു് ഉല്പാദനസംഭോഗത്തിനുള്ള സന്ദർഭം. അനേകായിരം സ്ത്രീകൾ ഇങ്ങനെ, ദിവസേന തങ്ങളുടെ ശരീരച്ചൂടിന്റെ അളവു കുറിച്ചുവച്ചു് അണ്ഡബീജവികസനത്തിന്റെ സന്ദർഭം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്, രാവിലെ ഉണർന്നാൽ, കിടക്കയിൽ നിന്നെഴുന്നേൽക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, തെർമോമീറ്റർ എടുത്തു ചൂടിന്റെ അളവു കുറിച്ചുവയ്ക്കുകയാണു നല്ലതു്. ആർത്തവം തുടങ്ങുന്നതിനു 24മുതൽ 36 മണിക്കൂർ വരെയുള്ള സമയത്തിനുമുമ്പു ശരീരത്തിലെ ചൂടു ക്രമേണ കുറയുന്നതായി കാണാം. ആരംഭിക്കുന്ന ദിവസവും അതിനടുത്ത ദിവസവും ശരീരച്ചൂടു വളരെ താണു നില്ക്കും. അടുത്ത ആർത്തവഘട്ടം വരെയുള്ള സമയത്തിന്റെ പകുതിയോളം ഈ ചൂടുതാഴ്ച നീണ്ടുനില്ക്കും. അപ്പോഴാണു് അണ്ഡബീജം സ്വയം ഉരുവാകുന്ന സന്ദർഭം. അതിനു അല്പംമുമ്പു ചൂടു പെട്ടെന്നു വളരെ താണുപോയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. അപ്പോൾ അണ്ഡബീജം ഉരുവാകുകയാണു്. അടുത്ത 24 മുതൽ 36 മണിക്കൂർവരെയുള്ള സമയംകൊണ്ടു് ചൂടു വർദ്ധിക്കുന്നു. ആ തോതു് അടുത്ത ആർത്തവത്തിനു് ഒന്നു രണ്ടുദിവസം മുമ്പുവരെ ഒരേ നിരപ്പിൽ നില്ക്കും. പ്രസവമോ, ഗർഭമലസലോ ഉണ്ടായാൽ പിന്നെ ഏകദേശം മൂന്നുമാസക്കാലം കഴിഞ്ഞേ ആർത്തവം വീണ്ടും ആരംഭിക്കാറുള്ളു. മേല്പറഞ്ഞ വസ്തുതകളിൽനിന്നു് ഒരു കാര്യം സ്പഷ്ടമാണു്. സ്ത്രീയുടെ ശരീരച്ചൂടുതാഴുകയും, അണ്ഡബീജവികസനത്തിനുമുമ്പു് ആ ചൂടു വീണ്ടും ക്രമേണ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനിടയ്ക്കുള്ള ഘട്ടമാണു് സന്താനോല്പാദനത്തിനു് ഏറ്റവും സുനിശ്ചിതമായ സന്ദർഭം. ഇനി കുട്ടികൾ വേണ്ടാ എന്നു വയ്ക്കുന്നവർ, ആർത്തവം കഴിഞ്ഞുള്ള പത്താംദിവസംമുതൽ, ശരീരച്ചൂടു വർദ്ധിച്ചു 48 മുതൽ 72 മണിക്കൂർ ആകുന്നതുവരെയുള്ള ഘട്ടത്തിൽ സംഭോഗത്തിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറി നിന്നാൽ മാത്രം മതിയാകും. അപ്പോൾ, പിന്നെ, കൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങൾകൊണ്ടു സന്താനോല്പാദനത്തെ തടഞ്ഞു എന്ന താത്വിക കുറ്റത്തിനും അവകാശമില്ല.

പുസ്തകനിരൂപണം

നാടിന്റെ കഥകൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താ: ജോസ് ജെ., ചാലങ്ങാടി,
അരുണാ ബുക്ക സ്റ്റാൾ, ആലപ്പുഴ. വില 1 ക.

(സി. ജെ. മണ്ണുമ്മൂട്ട്)

തന്റെ നാടിനെക്കുറിച്ചു ചാലങ്ങാടിക്കു പറയുവാനുള്ള ഏഴു കഥകളാണു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. നിറഞ്ഞ പ്രതീക്ഷകളോടെ നാട്ടിലേക്കു തിരിച്ച കഥാകൃത്തു് അവിടെക്കണ്ട രംഗങ്ങളെ വിട്ടുവീഴ്ച കൂടാതെ പകർത്താൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുകയാണു്.

ഇനി കഥകളിലേക്കൊന്നു കടന്നു നോക്കാം. ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടിയെ പുലർത്താൻ വേണ്ടി—കോൺഗ്രസ്സാണെന്നു തോന്നുന്നു — തന്റെ സ്വത്തു മുഴുവൻ കളഞ്ഞുകുളിച്ച ഒരു വൃദ്ധൻ താൻ വോട്ടുപിടിച്ചു കൊടുത്ത നേതാവു മരാമത്തു മന്ത്രിയായപ്പോൾ ഒരു കൺട്രാക്ടിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തെ സമീപിക്കുന്നു. അധികം ബുദ്ധിമുട്ടാതെ അല്പം നേടാമല്ലോ എന്നു വച്ചു്. എന്നാൽ മന്ത്രി പറയുന്നതു പ്രധാനമന്ത്രിക്കും മേലുദ്യോഗസ്ഥനും കൂടി പതിനായിരം രൂപാ കൊടുത്താൽ ചിലപ്പോൾ കാര്യം പറ്റിക്കാമെന്നാണു്. ഇത്രയുമായാൽ പ്രധാനമന്ത്രി എന്ന ആദ്യത്തെ കഥയുടെ കാര്യമായി. ബ്രിട്ടന്റെ സാമ്രാജ്യദുർമ്മോഹം പട്ടാളക്കാരനാക്കി യുദ്ധക്കളത്തിൽവച്ചു കൊന്ന ആത്മനാഥന്റെയും വയലാർ പുന്നപ്ര സമരത്തിൽ സർ സി.പി.യുടെ വെടിയുണ്ടകൾ നശിപ്പിച്ച കടിഞ്ഞൂൽ പുത്രന്റെയും ശോകകഥകൾ രണ്ടാമത്തെ മകൻ വിജയനെ മാതാവു ധരിപ്പിക്കുന്നതും ഈ അനീതികളുടെ തേർവാഴ്ചകൾക്കെല്ലാം അറുതി വരുത്താൻ ഒരു സാമൂഹ്യവിപ്ലവത്തിനേ കഴിയൂ എന്നു് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നതുമാണു് അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ എന്ന കഥ. 'തെറമ്മ' എന്ന ഒരദ്ധ്യാപികയുടെ കഥയാണു മൂന്നാമത്തേതു്. തെറമ്മ വീട്ടിലെ സാമ്പത്തികക്ലേശങ്ങളാൽ അവിവാഹിതയായിത്തന്നെ ജോലി തുടരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ പള്ളിക്കൈക്കാരന്റെ മകൾ ബിരുദം നേടി വന്നപ്പോൾ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് പദവിക്കു തെറമ്മയെ മാറ്റേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടു. ഉടനേ കൽക്കട്ടായിൽ ഒരു താൽക്കാലിക പ്രൊഫസർ ജോലി തെറമ്മയ്ക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൈക്കാരന്റെ മകൾ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് സ്ഥാനത്തു നിയമിതയാകുന്നു. കൽക്കത്തായിലെത്തിയ തെറമ്മ അവിടെനിന്നു ജോലി കഴിഞ്ഞു പോരുമ്പോഴേക്കും ഒരു പ്രേമബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു. മാതാവായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തിരികെ വന്നു സാധാരണാദ്ധ്യാപികയായി മാത്രം ജോലി കിട്ടിയ തെറമ്മ തന്റെ വിവാഹദിനം കാത്തിരിക്കവേ വരന്റെ ആകസ്മികമായ മരണവാർത്ത അറിയുന്നു. അവൾ പാപം വെറുക്കുന്ന മഠത്തിൽ ചേരുകയും അവിടെവച്ചു് ആത്മാഭിമാനം രക്ഷിക്കാൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അതു് "ആരുടെ കുറ്റ"മെന്നാണു ഗ്രന്ഥകാരൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഈ സമാഹാരത്തിലെ വായിക്കാൻ രസമുള്ള ഒരു കഥയാണിതു്. "പതിമ്മൂന്നേക്കറിൽ" ചാത്തൻ പുലയന്റെ വസ്തുക്കൾ തമ്പ്രാൻ കബളിപ്പിച്ചെടുത്തു് അവനെ സ്ഥലത്തു നിന്നിറക്കിവിട്ടതായ ഒരു പഴയ കഥയാണു പറയുന്നതു്. കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിറഞ്ഞ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്ന ശങ്കരൻ എന്ന ഫാക്ടറി തൊഴിലാളി വിശപ്പടക്കാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ ഒരു കഷണം തിരിവു തട്ടിക്കെടുത്തു വിറ്റു് അന്നത്തെ ദിവസം മരച്ചീനികൊണ്ടെങ്കിലും കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്നതാണു് "ശങ്കരന്റെ ഒരു ദിവസം" എന്ന കൊച്ചുകഥ. ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകനായ രാജന്റെ "ഒരു രാത്രി" സഞ്ചാരത്തെ മനശ്ശാസ്ത്രദീക്ഷയോടെ ചിത്രീകരിച്ചു് അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരങ്ങളെ പൊളിച്ചുകാട്ടുകയാണു് 'ഒരു രാത്രി' എന്ന അടുത്ത കഥയിൽ. പണച്ചാക്കും കേവലം വൃദ്ധനുമായ ഭർത്താവെന്നു പറയുന്നവനെ ഉപേക്ഷിച്ചു് ഇരുപത്തൊന്നുകാരിയും ബിരുദധാരിണിയുമായ യുവതി തൊഴിലാളിയെങ്കിലും യുവാവായ ഒരാളെ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും നിസ്സഹായനായ അയാളുടെ പിമ്പേ കുടിലിലേക്കിറങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്നതാണു് "പ്രേമം കരിയുന്നു"വെന്ന അവസാനത്തെ കഥ. ഈ സമാഹാരത്തിലെ മറ്റൊരു നല്ല കഥയാണിതു്.

നമ്മുടെ കഥാകൃത്തിനു് കഥ പറയാൻ പാടവമുണ്ടു്. ഒരു നല്ല ശൈലിയും വശമായിട്ടുണ്ടു്. വികാരങ്ങളെ സ്വാഭാവികതയോടെ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നതിൽ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പറയാം. ആവശ്യത്തിനും അനാവശ്യത്തിനും രാഷ്ട്രീയം പ്രസംഗിച്ചു കഥകളുടെ കലാമൂല്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന രീതി ഇനിയും ഗ്രന്ഥകാരൻ ഉപേക്ഷിക്കുമെന്നു നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

കാർവിൽ ആസ്പത്രി

അമേരിക്കയിൽ കുഷ്ഠരോഗികൾക്കു നവചൈതന്യവും ആരോഗ്യവും ആഹ്ളാദവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ ധർമ്മസ്ഥാപനം.

1946-ൽ അമേരിക്കയിലെ പത്രവായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ഹഠാദാകർഷിച്ച ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. രോഗത്തിന്റെയും ഭക്തിനിഷ്ഠയുടെയും ഒരു മനോഹര കഥയാണതു്. ജാപ്പനീസ് ക്യാമ്പിൽ ബന്ധനസ്ഥയായിരുന്ന ഒരു അമേരിക്കൻ ഗൃഹനായിക,—മിസ്സസ് ഗെർട്രൂഡ്,ഹോൺബോസ്റ്റൽ,— വിമോചിതയായതോടെ കുഷ്ഠരോഗബാധിതയാണെന്നു കണ്ടു. ലൂയിസാനായിലെ കാർവില്ലിലുള്ള അമേരിക്കൻ നാവികാശുപത്രിയിലേക്കാണവർ ഉടൻതന്നെ പോയതു കുഷ്ഠരോഗം സുഖപ്പെടുകയില്ലെന്നായിരുന്നു പൊതുവെയുള്ള ധാരണ. ഏതായാലും ഗെർട്രൂഡിന്റെ ഭർത്താവായ മേജർ ഹോൺബോസ്റ്റൽ കാർവില്ലിലെത്തി തന്റെ ഭാര്യയോടുചേർന്നതോടെ സംഭവത്തിന്റെ വികാരാത്മകത്വത്തിനു മാറ്റുകൂടി.

ഇന്നു മിസ്സസ് ഹോൺബസ്റ്റൽ വീണ്ടും ദേഹപുഷ്ടിയുള്ള, സുപ്രസന്നതയും സന്തുഷ്ടിയും വർഷിക്കുന്ന, ഒരു ഗൃഹനായികയാണ്. കുഷ്ഠരോഗചികിത്സയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള അത്ഭുതാവഹമായ പുരോഗതിയാണ് ഗെർട്രൂഡിന്റെ ചരിത്രത്തിലൂടെ അമേരിക്കൻ പൗരജനങ്ങൾ ശ്രവിച്ചതു്.

ഹാൻസന്റെ രോഗം എന്ന പേരിലാണിന്നു കുഷ്ഠരോഗം അറിയപ്പെടുന്നതു്. 75 വർഷം മുമ്പു കുഷ്ഠരോഗാണു ആദ്യമായി വേർപെടുത്തിക്കാണിച്ചതു് നോർവേക്കാരനായ ഹാൻസൻ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനു 1200 വർഷം മുമ്പു കുഷ്ഠരോഗം ഇന്ത്യയിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു അമേരിക്കയിൽ നാലു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ മാത്രമേ രോഗബാധ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും, രോഗത്തെപ്പററിയുള്ള ഭീതിയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും സർവ്വത്ര പടർന്നു പിടിച്ചിരുന്നു. 1894-ൽ കാർവിൽ ആശുപത്രി ആദ്യമായി തുറന്നപ്പോൾ അർദ്ധരാത്രിക്കാണ് രോഗികളെ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചതു്. രോഗികളെ പരിശോധിക്കുന്നതിനു ധൈര്യസമേതം മുന്നോട്ടുവന്നതും സെന്റു വിൻസൻറുഡിപോൾ എന്ന സന്യാസസമൂഹത്തിലെ നേഴ്സിങ്ങു സഹോദരിമാരാണ്. കുഷ്ഠരോഗം സാംക്രമികമാണെന്നും, രോഗികൾ ശ്വസിക്കുന്ന അതേ വായു ശ്വസിച്ചാൽ മതി, രോഗം പകരാനെന്നും അന്നു ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ കുഷ്ഠരോഗത്തിനു അടുത്തയിടലഭിച്ച പ്രസിദ്ധിയോടുകൂടി അനേകം വാസ്തവങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ടു്. വൃത്തിഹീനതയോ ദാരിദ്ര്യമോ അല്ല കുഷ്ഠരോഗത്തിനു നിദാനം. ലോകത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തും അതു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടേക്കാം. കുഷ്ഠം മാരകമായ ഒരു രോഗമല്ല. അതിനോടനുബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന മററുചില രോഗങ്ങളാണു മരണഹേതുവായി ഭവിക്കുന്നതു്. സ്ത്രീകളേക്കാൾ കൂടുതലായി പുരുഷന്മാരെ കുഷ്ഠം സാധാരണയായി ബാധിക്കുന്നു. കുഷ്ഠരോഗാണുക്കളെ ദേഹത്തു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനു നടത്തിയ 145 ശാസ്ത്രീയ പരീക്ഷണങ്ങൾ വിഫലീഭവിച്ചതേയുള്ളു. മാനിലായിൽ സാൻലാസറോ ആശുപത്രിയിൽ കുഷ്ഠരോഗബാധിതരെ 264 വർഷം ശുശ്രൂഷിച്ചതിനിടയിൽ ഒരു വൈദ്യനോ നെഴ്സിനോ പരിചാരകനോ രോഗബാധയുണ്ടായിട്ടില്ല. കാർവില്ലിൽ 55 വർഷത്തെ സേവനത്തിനിടയിൽ ഒരു പരിചാരകനു മാത്രമാണു രോഗം പിടിപെട്ടതു്. കുഷ്ഠരോഗം ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്താവുന്നതേയുള്ളുവെന്നു് കണ്ടുപിടിച്ചതും 1940-ൽ മാത്രമാണ്. സുദീർഘമായ ഒരു ചരിത്രമുണ്ടതിനു്. ജർമ്മനിയിലെ ഏതാനും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ 'ഡയമിനൊ-ഡൈഫെനിൽ-സൽഫോൺ'(ഡിഡി. എസ്) എന്ന ഒരു രാസവസ്തു നിർമ്മിച്ചു ഈ രാസവസ്തു ഉപയോഗിച്ചു് പരീക്ഷണം തുടർന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സാങ്കേതികവിദഗ്ദ്ധന്മാർ, അതിന്റെ അണുനാശകശക്തിയേപ്പററി മനസ്സിലാക്കി. ഫ്രഞ്ച്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഈ ഔഷധം ക്ഷയരോഗ ചികിത്സയിൽ ഉപയോഗിച്ചു് അനേകം രോഗികൾ ജീവന്മുക്തരായിത്തീർന്നതോടെ ഡി.ഡി.എസ്. മനുഷ്യശരീരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതു് അപകടകരമാണെന്നു വൈദ്യന്മാർ മനസ്സിലാക്കി.

വർഷങ്ങൾ കടന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഡി.ഡി.എസ്സിന്റെ അണുനാശകശക്തിനഷ്ടപ്പെടുത്താതെ അതേസമയംതന്നെ മനുഷ്യശരീരത്തി

നു അപകടം തട്ടാത്തവിധത്തിൽ പ്രസ്തുത ഔഷധം പാകപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ചില ബ്രിട്ടീഷ് ഡോക്ടർമാരും അമേരിക്കൻ ഡോക്ടർമാരും ഒരേകാലഘട്ടത്തിൽ കണ്ടുപിടിച്ചു. ഡി. ഡി.എസ്സിന്റെ പുതിയ രൂപഭേദങ്ങളാണു പ്രോമിൻ, ഡൈയാസോൺ, സൽഫെട്രോൺ, എന്നിവ. ഇവയെല്ലാംകൂടി പൊതുവിൽ ബേസിക് സൽഫോൺസ് എന്നു പറയുന്നു.

സൽഫോൺ ഔഷധങ്ങൾ ക്ഷയരോഗചികിത്സയിൽ നിഷ്പ്രയോജനങ്ങളാണെന്നു കണ്ടു. 1914ൽ കാർവിൽ ആശുപത്രിയിൽവച്ചു ഈ ഔഷധംകുഷ്ഠരോഗികളിൽ പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. അത്ഭുതമെന്നേ പറയേണ്ടൂ. സൽഫോൺ ഔഷധം ഉപയോഗിച്ചു ചികിത്സിക്കപ്പെട്ട രോഗികളിലെല്ലാം അഭിവൃദ്ധി ദൃശ്യമായി. കാലാന്തരത്തിൽ സൽഫോൺകൂടുതലായി സംസ്കരിച്ചുപ്രയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി സ്ഥിതിഗതികൾ കൂടുതലായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുതുടങ്ങി.

രോഗം വളരെ കടുത്ത ദശയിലെത്തിയാലും സൽഫോൺ ഔഷധങ്ങൾ ഫലപ്രദമാവുമെന്നും ഡോക്ടറന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 1946-ൽ രോഗം സുഖപ്പെട്ടു് കാർവില്ലിൽനിന്നു പുറത്തുപോയതു 36 പേരായിരുന്നു. സൽഫോൺ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് സുഖം പ്രാപിച്ചവരുടെ നാലിരട്ടിയാണിതു്. കുഷ്ഠരോഗംമൂർദ്ധന്യദശയിലെത്തി അന്ധരായിത്തീർന്നവർക്കും അംഗവൈകല്യം ഭവിച്ചവർക്കും സൽഫോൺ ഔഷധങ്ങൾ പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുള്ള ഡോക്ടറന്മാർ കാർവില്ലിൽ നടക്കുന്ന പരീക്ഷണങ്ങൾ കൗതുകപൂർവ്വം അഭിവീക്ഷിക്കുകയാണു്. 1951 ജൂൺ 30-നു് അവസാനിച്ച ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ കുഷ്ഠരോഗ ചികിത്സ നടത്തുന്ന 1006 വൈദ്യന്മാർ കാർവിൽ സന്ദർശിച്ചു് രോഗപരിചരണരീതികൾ മനസ്സിലാക്കുകയുണ്ടായി. രോഗചികിത്സ അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിക്കുന്നതോടുകൂടി, രോഗികളുടെ പ്രത്യാശയും വർദ്ധിക്കുന്നു; അവരിൽ നവോന്മേഷവും ചൈതന്യവും അലയടിക്കുന്നു. വിശാലലോകത്തിലേക്കും തന്റെ ഭവനത്തിലേക്കും തിരിച്ചുപോയി, ആനന്ദപ്രദമായി ജീവിതം നയിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ള പ്രത്യാശ രോഗിയിൽ വളരുകയാണു്.

ചരിത്രകാലം മുതൽ മനുഷ്യൻ നിത്യവും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ഒരു വസ്തുവിനെപ്പററി ഒരു ശാസ്ത്രീയനിരീക്ഷണം.

ഉപ്പ് അധികമായാൽ

പുതിയ വൈദ്യശാസ്ത്രഗവേഷകരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ജീവിതത്തിന്റെയും രോഗത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും രഹസ്യം രണ്ടക്ഷരങ്ങളിൽ ഒതുക്കാം— 'ഉപ്പ്.'

എത്ര സാധാരണവും സുഭിക്ഷവും ആയൊരു വസ്തുവാണ്, ഉപ്പ്! എന്നിരിക്കിലും മനുഷ്യ വംശത്തിന്റെ നീണ്ട ചരിത്രത്തിൽ ഉടനീളം നോക്കിയാൽ ഇത്രയും അസാധാരണവും അമൂല്യവും ആയൊരു പദാർത്ഥത്തെ കണ്ടെത്തുക ഞെരുക്കമാണ്. സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും ഏഷ്യയിൽ വിളയുന്ന മുഴുവൻ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും ഒന്നും അതിനോടു കിടനിൽക്കില്ല.

വിജനമായ മരുഭൂമികളിൽ ഒരു പിടി ഉപ്പിനുവേണ്ടി സ്ത്രീകളേയും പുരുഷന്മാരെയും കുട്ടികളെയും ശരിക്കു വിൽക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാരണം, മനുഷ്യനു് അത്രയും ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണതു്. റോമൻഭടനു് ഉപ്പ് എപ്പോഴും കൂടെത്തന്നെവേണം. അയാൾക്കു് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിഹിതം നേരിട്ടു ഉപ്പായിത്തന്നെ കൊടുക്കാൻ കഴിയാത്തിടത്തു് അതു വാങ്ങുന്നതിനു് അയാൾക്കു് ഒരു പ്രത്യേക ബത്ത കൊടുത്തുപോന്നു. "സളേറിയം അർജ്ജൻടം" എന്നായിരുന്നു ആ ബത്തയുടെ പേർ. ശമ്പളം മാസപ്പടി എന്നൊക്കെ അർത്ഥംവരുന്ന "സാലറി" എന്ന ഇന്നത്തെ ഇംഗ്ലീഷുവാക്കു് ഉണ്ടായതുതന്നെ ഇതിൽനിന്നാണ്.

നിത്യജീവിതത്തിൽ നമുക്കു് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു സാധനമാണ് ഉപ്പ്. എന്നാൽ വൈദ്യശാസ്ത്രഗവേഷകന്മാരിൽ പലർക്കും ആ അഭിപ്രായമില്ല. രോഗം മരണം എന്നീ ജീവിതരഹസ്യങ്ങൾ ഒരുവിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ വേറൊരുവിധത്തിൽ ഉപ്പിൽ അലിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതായി അവർ കരുതുന്നു.

ഉപ്പും രക്തസമ്മർദ്ദവും

ഉപ്പിൽ — രസതന്ത്രത്തിന്റെ സംജ്ഞയിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ സോഡിയംക്ലോറൈഡ്—വൈദ്യശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാർ ആദ്യമായി താല്പര്യംപ്രദർശിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു് 1904-ൽ ആണ്. അമ്പോർഡ്' ബൊജാർഡ് എന്നീ രണ്ടു ഫ്റഞ്ചുവൈദ്യന്മാർ ഏതാനും രക്തസമ്മർദ്ദരോഗികളെ ചികിത്സിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഉപ്പിനും രക്തസമ്മർദ്ദത്തിനും തമ്മിൽ വിചിത്രമായ ഒരു ബന്ധമുള്ളതായികണ്ടു. രോഗിയുടെ ഭക്ഷണത്തിലെ ലവണാംശം കുറയ്ക്കുന്നതോടൊപ്പം അയാളുടെ രക്തസമ്മർദ്ദം ഗണ്യമായി താഴുന്നതായി അവർക്കു് അനുഭവപ്പെട്ടു.

ഉപ്പ് കുറച്ചാൽ ഉയർന്ന രക്തസമ്മർദ്ദം കുറയുമോ? ഉവ്വെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു്? എഫ്. എം. അല്ലൻ, ജെ. ഡബ്ളിയു. ഷെറിൽ എന്ന രണ്ടു് അമേരിക്കൻ ഡാക്ടർമാരും ഇതേ ചോദ്യങ്ങളെ നേരിടുകയുണ്ടായി. 1922-ൽ ആണതു്. ആദ്യത്തെ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം ഉവ്വ് എന്നുതന്നെയായിരുന്നു. രോഗികളുടെ ഭക്ഷണത്തിൽനിന്നു് ഉപ്പിന്റെ അംശം എത്രത്തോളം കുറയ്ക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം അവരുടെ കവിഞ്ഞ രക്തസമ്മർദ്ദം കീഴ്പോട്ടു് ഇറങ്ങുന്നുണ്ടെന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ അതിനുള്ള കാരണം അപ്പോഴും വലിയൊരു ചോദ്യചിഹ്നമായിരുന്നു.

"ഉപ്പില്ലാത്ത ഭക്ഷണക്രമ"ത്തിനു വൈദ്യലോകത്തിൽനിന്നു വലിയ അംഗീകരണമൊന്നും ലഭിച്ചില്ല. അവരതിനെ ഒരു "വെറും കമ്പ"മെന്ന നിലയ്ക്കു ത്യാജ്യകോടിയിൽ തള്ളി. എന്നാൽ ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അത്രയുംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. ഉപ്പ് അവരുടെ ജിജ്ഞാസയെ ഇളക്കിവിട്ടു. ഉപ്പിനെപ്പററി അറിയാവുന്ന സംഗതികളെ

ആകെയൊന്നു പുന:പരിശോധിക്കുവാനും പുതിയ അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഗവേഷണം തുടരുവാനും അവർ നിശ്ചയിച്ചു.

ശരീരശാസ്ത്രത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ

ഒന്നുരണ്ടു സംഗതികൾ ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്നു വ്യക്തമായറിയാമായിരുന്നു: മനുഷ്യശരീരത്തിൽ അനേകംകോടി ചെറു 'സെല്ലു'കളുണ്ടു്. ശരീരത്തിൽ ഉടനീളം പ്രസരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രക്തവും മററു ശരീരദ്രാവകങ്ങളും ഈ സെല്ലുകളെ സദാ കുളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സെല്ലുകൾക്കു ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ആവശ്യമില്ലാത്തവ എടുത്തുനീക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് ഇവയാണു്.

തുടക്കംകൊണ്ടു ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞൻ തനിക്കറിയാവുന്നിടത്തോളം കാര്യങ്ങളെ നിരത്തിവെച്ചു: ഒന്നു്, രക്തത്തിന്റെ ആകത്തുക ശരീരത്തിന്റെ ആകെയുള്ള തൂക്കത്തിന്റെ 9 ശതമാനമാണു്. ശരീരത്തിലുള്ള മററു ദ്രാവകങ്ങൾ വേറൊരു 65 ശതമാനം വരും. രണ്ടു്, രക്തത്തിന്റെ പരിമാണത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു് ചോരക്കുഴലുകളിലും സ്നായുക്കളിലുമുള്ള ദ്രാവകങ്ങളുടെ ഏററക്കുറച്ചിലാണു്. മൂന്നു്, സെല്ലുകൾക്കു പുറമേയുള്ള ദ്രാവകങ്ങളുടെ പ്രധാന ഘടകം സോഡിയ(ഉപ്പു്)വും വെള്ളവും ആകുന്നു.

സെല്ലുകൾക്കു പുറമേയുള്ള ദ്രാവകങ്ങളും സെല്ലുകളും തമ്മിലുള്ള വെള്ളംകൈമാററത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു് സെല്ലുകൾക്കു പുറമേയുള്ള ദ്രാവകത്തിലെ ലവണാംശത്തിന്റെ ഏററക്കുറച്ചിലാണെന്ന വസ്തുതയെ മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടു മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികളെ ഒന്നു തട്ടിച്ചുനോക്കിയതോടെ ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞനു് ഒരുത്തരംകിട്ടി.

കേടുവന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ ബദ്ധവൈരി

ഈ ഉത്തരത്തിനു് ഉയന്ന രക്തസമ്മർദ്ദവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കൺജസ്റ്റീവ് ഹാർട്ടു് ഫെയ്ലർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ആ പ്രത്യേകതരം ഹൃദയസ്തംഭനത്തിന്റെ ചികിത്സയിൽ അതൊരു വിപ്ളവംതന്നെ വരുത്തിവെച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രോഗംപിടിച്ച ഒരു ഹൃദയത്തിന്റെ പരമവൈരിയാണു് ഉപ്പെന്നു സ്പഷ്ടമായിക്കഴിഞ്ഞു.

ഇതിന്റെ ന്യായം വളരെ ലഘുവാണു്. വൃക്കകൾ (കിഡ്നി)സോഡിയത്തെ പുറത്തുവിടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടാവാം, വെള്ളവും ഉപ്പും തങ്ങിനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഹൃദയം പ്രവത്തിക്കാതാവുന്നു. ഹൃദയം കേടുവന്നാൽ വൃക്കകളുടെ പ്രവൃത്തിക്ഷമത കുറയും. വൃക്കകൾക്കു് സോഡിയത്തെ പുറത്തുതള്ളാൻ കഴിയാതെവരുമ്പോൾ അവ ശരീരത്തിൽ കൂടുതൽ വെള്ളം സ്വരൂപിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിവിശേഷത്തിനാണു് "എഡിമാ"എന്നു പറയുന്നതു്. അതായതു് സ്നായുക്കളിൽ വേണ്ടതിലധികം വെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കൽ. പല ഹൃദ്രോഗികളിലും എഡിമ ക്ഷണത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും പെരുകുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണാം. ശരീരത്തിലിങ്ങനെ പത്തും ഇരുപതും മുപ്പതും റാത്തൽ ദ്രാവകം കൂടുന്നതു് അപൂർവ്വമല്ല.

എഡിമ അപകടംപിടിച്ച സുഖക്കേടു്

ഏതവസ്ഥയിലും എഡിമ ആപത്തുപിടിച്ച ഒരു സുഖക്കേടാണു് ദുർബലമായൊരു ഹൃദയംകൂടിയുണ്ടായാൽപിന്നെ പറയുകയും വേണ്ട. അതു് ഹൃദയത്തിന്മേൽ കൂടുതൽ ഭാരമേല്പിക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ കാരണം. എഡിമയുടെ വളർച്ചയെ ഉപ്പുകൊണ്ടോ ഉപ്പില്ലായ്മകൊണ്ടോ ത്വരിതപ്പെടുത്തുകയോ മന്ദീഭവിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്നതിനാൽ ഒരൊററ നിഗമനത്തിനേ പഴുതുള്ളൂ. ഹൃദ്രോഗികൾക്കു് ഉപ്പില്ലാത്ത ഭക്ഷണമേ കൊടുക്കാവൂ എന്നതാണതു്.

ഇപ്പോഴാകട്ടെ, ഹൃദ്രോഗമുള്ള ഏതാരാളോടും ഡാക്ടർ ആദ്യം ആവശ്യപ്പെടുക ഉപ്പിന്റെ ഉപയോഗം പെട്ടെന്നു കുറയ്ക്കാനാണു്—അതായതു് രോഗത്തിന്റെ ഏററക്കുറച്ചിലനുസരിച്ചു സാധാരണ കഴിക്കുന്നതിന്റെ അഞ്ചിലോ പത്തിലോ ഒരംശം.

എഡിമയുടെ രൂപവൽക്കരണത്തിൽ ഉപ്പു് വഹിക്കുന്ന പങ്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ നൂതനപരിജ്ഞാനം

സ്ത്രീകൾക്കു ഗർഭകാലത്തുണ്ടാകുന്ന പ്രിക്ലാമ്പ്സിയ, എക്ലാമ്പ്സിയ എന്നീ രണ്ടുതരം രോഗങ്ങളുടെ ചികിത്സയിലേക്കും വളരെയധികം വെളിച്ചം വീശിയിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഗർഭകാലത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഈ സുഖക്കേടുകളോടൊപ്പം എപ്പോഴും എഡിമയുണ്ടായിരിക്കും. രോഗലക്ഷണങ്ങൾ— തലവേദന, രുചിക്ഷയം, വർദ്ധിച്ച രക്തസമ്മർദ്ദം, കാഴ്ച്ചമങ്ങൽ, കാലടികളിൽ നീരു്—എളുപ്പത്തിൽ തിരിച്ചറിയാം. കാരണം അത്രതന്നെ വ്യക്തമല്ലെങ്കിൽക്കൂടി.

എങ്കിലും ഒന്നു് അനുഭവമാണ്; ഭക്ഷണത്തിൽ ഉപ്പിന്റെ അംശം ഗണ്യമായി വെട്ടിക്കുറച്ചാൽ രോഗിയുടെ സ്ഥിതി വളരെ ഭേദപ്പെടുന്നു. എന്നല്ല, ഗർഭകാലത്തു് ഉപ്പ് തീരെ ഉപയോഗിക്കാത്തവരിൽ ഈ രോഗം വളരെയൊന്നും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുമില്ല.

ആർത്തവത്തിനുമുമ്പ് സ്ത്രീകളിൽ പലർക്കും ഉണ്ടാകാറുള്ള അസ്വസ്ഥതയ്ക്കും ഉപ്പാണ് കാരണമെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. എഡിമയെ ഇല്ലാതാക്കി അസുഖകരമായ രോഗലക്ഷണങ്ങളെ ശരിപ്പെടുത്തുകയാണ് ഇതിനുള്ള ആധുനികചികിത്സ. ആർത്തവസമയത്തിനു രണ്ടാഴ്ച മുമ്പുമുതൽ സ്ത്രീ ദിവസേന കഴിക്കുന്ന ദ്രവപദാർത്ഥങ്ങളെ ഒരു ക്വാർട്ട് ആയി വെട്ടിച്ചുരുക്കുന്നു. പാകം ചെയ്ത ഭക്ഷണത്തിൽ ഉള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു് ഉപ്പ് തീരെ ഉപയോഗിക്കില്ല. സോഡാക്കാരവും അതുപോലെ വർജ്ജിക്കുന്നു. ശരീരത്തിൽ ജാസ്തിയുള്ള ഉപ്പിനേയും അതോടൊപ്പം ജലാംശത്തേയും പുറത്തുതള്ളുന്നതിനുവേണ്ടി അമോണിയം ക്ലോറൈഡ് കൂടക്കൂടെ കഴിക്കുന്നു.

‘കെമ്പ്നർ ഭക്ഷ്യക്രമം’

വേറൊരു യാദൃശ്ചികസംഭവംകൂടി ഉപ്പുഗവേഷണത്തെ ത്വരിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഉയർന്ന രക്തസമ്മർദ്ദമുള്ളവർക്കുവേണ്ടി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട “കെമ്പ്നർ ഡയററ്” (കെമ്പ്നറുടെ ഭക്ഷണക്രമം) ആണതു്. ഡ്യൂക്ക് യൂനിവേഴ്സിററിയിലെ ഡാക്ടർ വാൾട്ടർ കെമ്പ്നർ 1944-ൽ തയ്യാറാക്കിയ ഈ ഭക്ഷണക്രമത്തിൽ അരിയും പഴങ്ങളും പഴസ്സത്തും മാത്രമേയുള്ളൂ. വിചിത്രമെന്നു പറയട്ടേ, ഈ ഭക്ഷണക്രമം എത്രയും കവിഞ്ഞ രക്തസമ്മർദ്ദത്തെപ്പോലും സാധാരണതോതിലേക്കു താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു.

ഡാക്ടർമാർ അമ്പരന്നു. എന്താണ് അരിക്കും പഴസത്തുകൾക്കും ഒരു വിശേഷം; അവർ ചോദിച്ചു. എന്നാൽ അതിനുത്തരം നൽകിയതു് രസതന്ത്രജ്ഞനാണ്: അരിയിലും പഴസത്തുകളിലും ഉപ്പിന്റെ അംശം മിക്കവാറും തീരെയില്ലതന്നെ.

കവിഞ്ഞ രക്തസമ്മർദ്ദത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തിനുള്ള അവസാനപരിഹാരം ഉപ്പിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയുമോ എന്നുള്ളതു് ഇപ്പോഴും സന്നിഗ്ദ്ധമാണ്. എങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ ആരോഗ്യത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ അതിനു് (ഉപ്പിനു്) വലിയൊരു പങ്കുണ്ടെന്നിടത്തോളം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഏററവും ഉപ്പുതിന്നുന്ന ജീവി

ഏററവും അധികം ഉപ്പു ഭക്ഷിക്കുന്ന ജീവി മനുഷ്യനാണ്. റാത്തലിനു റാത്തലൊപ്പിച്ചുനോക്കിയാൽ സിംഹത്തേക്കാൾ 25 ഇരട്ടിയും, ഗറില്ല, ചിമ്പാൻസി, ഒറാങ്ങ് ടാങ്ങ് എന്നിവയെക്കാൾ 200 ഇരട്ടിയും ഉപ്പ് നാം കഴിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു സാധാരണ അമേരിക്കക്കാരൻ റാത്തൽതോതൊപ്പിച്ചു നോക്കുന്ന പക്ഷം ഒരു നീർക്കുതിരയെക്കാൾ ഉപ്പു കഴിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ പലരും വിശ്വസിക്കില്ല. ഈ നീർക്കുതിരയാകട്ടെ കായലിലെ ഉപ്പുവെള്ളം മാത്രമേ കുടിക്കുതാനും!

ഏഷ്യയിലും ഉഷ്ണമേഖലയിലുള്ള മററു രാജ്യങ്ങളിലുമാണ് ആളുകൾ ഏററവും കുറച്ചു ഉപ്പ് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ഉയർന്ന രക്തസമ്മർദ്ദം, ഹൃദയസ്തംഭനം തുടങ്ങിയ രോഗങ്ങൾ ഏററവും അധികം, ഉപ്പ് ജാസ്തി കഴിക്കുന്ന അമേരിക്കയിലാണെന്നും അതു് ഏററവും കുറവ്, ഉപ്പ് കുറച്ചുപയോഗിക്കുന്ന ഏഷ്യയിലും മററുഷ്ണമേഖലാരാജ്യങ്ങളിലും ആണെന്നുള്ളതു് തെളിഞ്ഞ വസ്തുതകളാണ്.

ആകാവുന്നതിലധികം ഉപ്പ് ഭക്ഷിച്ചു സാധാരണ അമേരിക്കക്കാരൻ തന്റെ ശരീരത്തെയും തന്നെത്തന്നെയും കൊന്നുകളയുകയാണെന്നാണോ അപ്പോൾ ഇതിൽനിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. പ്രാമാണികനായ ഒരു വൈദ്യവിദഗ്ദ്ധനെങ്കിലും ആ അഭിപ്രായക്കാരനാണ്. ലോങ്ങ് ഐലണ്ട് മെഡിക്കൽ കോളജിലെ ഡാക്ടർ വില്യം ഡോക്ക്, അമേരിക്കൻ മെഡിക്കൽ അസോസിയേഷൻ ജേർണ്ണലിൽ എഴുതി: “വേണ്ടതിലധികം ഉപ്പ് കലർന്ന ഭക്ഷണംകൊണ്ടും വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ കുനിഞ്ഞുകൊണ്ടെന്നതിനേക്കാൾ മലർന്നുള്ള കിടപ്പുകൊണ്ടും മനുഷ്യൻ മനഃപൂർവ്വം അവന്റെ ശരീരത്തെ തകർത്തുകളയുകയാണ്.” (സയൻസ് ഡൈജസ്റ്റ്.)

നർഗീസ്

മുഖചിത്രത്തിലെ നർഗീസ് ആരുടെ ഹൃദയത്തെയാണു് അപഹരിക്കാത്തതു്? വനിതാരൂപം പൂണ്ട ആ സൗന്ദര്യകാന്തിയുടെ വശ്യതയെപ്പററി പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല.

സിനിമാലോകത്തിൽ പ്രസിദ്ധി നേടിയ അശോകകുമാർ ആ സിനിമാനടിയെപ്പററി പറയുന്നതു നോക്കുക. "അവളുടെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം എത്ര കേമമാണെന്നു പറഞ്ഞാലും അധികമാകുന്നതല്ല. പക്ഷെ, സാധാരണ വാക്കുകളിൽ തന്നെ പറയാം. നർഗീസിൻെറ സ്വഭാവം ലളിതമാണു്. അവൾ ബുദ്ധിയുള്ളവളാണു്. ഇതേവരെ ഫിലിംലോകത്തിലുള്ളവർക്കു് അവൾ ഒരു ബാലികയായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവൾ ഒരു കൊച്ചു ബാലികയായിരുന്നു. ഞാനും അവളുംകൂടി "ഹുമയൂൺ" എന്ന ചിത്രത്തിൽ അഭിനയിച്ച കാലത്തു് അവൾക്കു 13 വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവളോടുകൂടി ജോലി ചെയ്യുകയെന്നതു് അഭിമാനകരമാണു്. ആയിരത്തിൽപ്പരം പേർ ഇതു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്. എങ്കിലും അതൊരു പരമാർത്ഥം തന്നെ. വേഗത്തിലും സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടിയും കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ നർഗീസിനു കഴിവുണ്ടു്. ഒരു കഥാപാത്രത്തിൻെറ മേന്മയുള്ള വശങ്ങളെ ആസ്വദിക്കുവാനും കഴിയും. "ദീദാർ" എന്ന പടത്തിൽ ദിലീപ് കുമാറും നിമ്മിയും കഥാകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. ആ പടത്തിൻെറ അസാധാരണ വിജയത്തിനു ശേഷം അതിൻെറ അഭിനന്ദനങ്ങൾ നർഗീസിനും എനിക്കും ലഭിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചുപോയി. ഒരു പക്ഷേ നർഗീസിനും എനിക്കും ഉണ്ടായിരുന്ന പരസ്പരധാരണ രംഗങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ കലാഭംഗി നൽകിയിരിക്കാം."

ഇപ്രകാരമുള്ള നർഗീസ് കാണികളുടെ ഹൃദയത്തെ കവർന്നെടുത്തു കൊണ്ടു് ഇന്ത്യൻ സിനിമാലോകത്തെ മനോമോഹനമാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻസിനിമാതാരങ്ങൾ അമേരിക്കയിൽ മിസ്സിസ് റൂസ്വെൽററിൻെറ കയ്യൊപ്പു ശേഖരിക്കുവാൻ തിരക്കുകൂട്ടുന്നു.

14 താരങ്ങൾ

പതിനാലു താരങ്ങൾ, അതായതു് 1) ചന്തുലാൽഷാ, 2) രാജ് കപൂർ, 3) നർഗീസ്, 4) പ്രേമ് നാഥ്, 5) ബീനാറായി, 6) ഡേവിഡ്, 7) ബി. എൻ. സർക്കാർ, 8) കെ. സുബ്രഹ്മണ്യം, 9) എം ആർ. അർച്ചേക്കർ, 10) മിന്നൂകത്രക്, 11) ഗോഹർ, 12 സൂഷ്കുമാരി, 13) അരുന്ധതി മുക്കർജി, 14) ഡി. പി. ദിവേച—ഇവർ 28 ദിവസം അമേരിക്കയിൽ പര്യടനം നടത്തി. അതിൽ പത്തു ദിവസവും ഹോളിവുഡ് സന്ദർശനത്തിനു വേണ്ടിയുപയോഗിച്ചു.

അരുണ ബാലമണ്ഡലം

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടികളേ,

നിങ്ങളെല്ലാവരും വായിക്കുന്നതിൽ തില്പര്യമുള്ളവരാണ്; എഴുതുന്നതിൽ കൊതിയുള്ളവരാണ്! എഴുതുന്നതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നതിൽ കൗതുകമുള്ളവരുമാണ്. അത്രമാത്രമോ, പലരും ലേഖനങ്ങൾ, ചെറുകഥകൾ, കവിതകൾ മുതലായവ ധാരാളമായി അയയ്ക്കുന്നുമുണ്ട്. എല്ലാം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ നിവ്വാഹമില്ലെങ്കിലും, കൊച്ചുമിടുക്കന്മാരുടെയും മിടുക്കികളുടെയും കൃതികൾ വായിക്കുന്നതു് കൊച്ചേട്ടനു രസകരമാണ്. അരുണ മാസംതോറുമുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണമാകയാൽ ആണ്ടിൽ പന്ത്രണ്ടു ലക്കങ്ങളല്ലേയുള്ളൂ. അതിനാൽ ആയിരിക്കണക്കിലുള്ള ബാലസുഹൃത്തുക്കളുടെ കൃതികളെല്ലാം മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്യാൻ അവസരം കിട്ടുകയില്ലെന്നുള്ളതു് പ്രസ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഈ സ്ഥിതിക്കു് ഏതെങ്കിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാതെപോയാൽ അതു് ക്ഷന്തവ്യമാണല്ലോ.

പക്ഷേ, എഴുതുന്ന ലേഖനമെല്ലാം മാസികയിൽ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ നൈരാശ്യത്തിലേക്കു വീഴുന്ന ബാലസ്നേഹിതരെ കാണാറുണ്ട്. മല്ലപ്പള്ളിയിൽനിന്ന് ഒരാൾ എഴുതുന്നു:—"ഞാൻ അയയ്ക്കുന്ന കഥ പ്രസിദ്ധംചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ എൻെറ വാസന മുഴുവൻ നശിച്ചുപോകും. ഞാൻ മേലാൽ കഥയെഴുതുകയില്ല."

ഇങ്ങനെയൊക്കെ എഴുതിഅയച്ചാൽ എന്തു ചെയ്യും? എഴുതിത്തുടങ്ങുമ്പോൾത്തന്നെ ആത്മഹത്യയ്ക്കു തുല്യമായ മനോഭാവം വളത്തുന്നതു് ശരിയല്ല. വിശ്വപ്രസിദ്ധി നേടിയ ബർണാർഡ്ഷാ മുപ്പത്തിഅഞ്ചു വയസ്സുവരെ സ്വന്തം കൈകൊണ്ടെഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻവേണ്ടി പല പ്രസിദ്ധീകരണ ശാലക്കാരുടെയും പുറകേ നടന്നു. ആരും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൃതികൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. പക്ഷേ, പിൽക്കാലത്തു് പ്രസിദ്ധീകരണശാലക്കാർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുറകേ കൃതികൾക്കുവേണ്ടി നടക്കേണ്ടിവന്നുവെന്നുള്ളതു്, ഒരു പരമാത്ഥമാണ്. വിശ്വസാഹിത്യകാരനായ അദ്ദേഹത്തെ മുപ്പത്തിയഞ്ചു വയസ്സുവരെ അവഗണിച്ചിട്ടും മനസ്സു മടുക്കാതെ വീണ്ടും പ്രവത്തിച്ചുവെന്നുള്ളതാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിജയരഹസ്യം.

അതിനാൽ ഒരിക്കലും നിരാശരാകരുതു്. ഭാവിലോകം നിങ്ങളുടെ വിജയപാതയിൽ പുഷ്പങ്ങൾ വിതറി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

—കൊച്ചേട്ടൻ.

പദപ്രശ്നഫലം

സമ്മാനം മിസ്സ് ജെ. ഹേമലതാബായിക്കു്

അരുണ ബാലമണ്ഡലം പദപ്രശ്നത്തിൽ മിസ്സ്. ജെ. ഹേമലതാബായി (തലശ്ശേരി) വിജയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളവിവരം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഒന്നാംസ്ഥാനം നേടിയ ഈ കൊച്ചു പെൺകുട്ടിക്കു് ഒരു തെറ്റു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 15 രൂപാ സമ്മാനം ഈ കുട്ടിക്കു് ലഭിക്കുന്നതാണ്.

രണ്ടു തെറ്റുകൾ മാത്രമുള്ളവരെ രണ്ടാംസ്ഥാനം നേടിയവരായി പരിഗണിക്കാമല്ലോ. ഇവക്കു് സമ്മാനമൊന്നും കൊടുക്കണമെന്നു് തീരുമാനിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രോത്സാഹനത്തിനുവേണ്ടി അവക്കും ഒരു ചെറിയ പാരിതോഷികം നൽകാമെന്ന് അരുണയുടെ മാനേജർ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടു തെറ്റുകൾ മാത്രമുള്ളവക്കു് ഒരു വർഷത്തെ അരുണ സൗജന്യമായി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ പേരുകൾ— (1) ബെററ്സി ജോർജ്ജ്, തൃപ്പൂണിത്തുറ (2) ററി. സി. ചന്ദ്രൻ തൃശ്ശൂർ. (3) ജോൺ വറുഗീസ് കോട്ടയം.

ശരിയായ ഉത്തരം.

വലത്തോട്ടു്.		കീഴോട്ടു്.	
1.	കരുണ.	1.	വല.
3.	ബലം.	5.	വികൃതി.
4.	മയിൽ.	8.	നയന.
5.	വിനയം.	9.	ഒരുമ.
6.	വരുണൻ.	11.	കമല.
7.	കൃശാംഗി.	13.	വദനം.
10.	കുതിര.	14.	ആഹാരം.
12.	നീതി.	15.	മരണം.
18.	ദുരാശ.	16.	നിശ.

ഡ്വൈറ്റ് ഐസൻഹോവർ

ഡ്വൈററ് ഐസൻ ഹോവറിൻെറ ലളിതമായ ജീവിതരീതിയും താഴ്മയും തുറന്ന മനസ്ഥിതിയും ഊർജ്ജസ്വലതയും ചൊടിചൊടിപ്പും എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചില പ്രത്യേക ഗുണവിശേഷങ്ങളാണ്.

ഔദ്യോഗികസ്വീകരണങ്ങളിലും ബാങ്ക്വററുകളിലും മററും അദ്ദേഹം സാധാരണ സംബന്ധിക്കാറില്ല. ശാന്തമായ ജീവിതമാണ് അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. അമേരിക്കൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ റിപ്പബ്ളിക്കൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയായിനിന്നതോടുകൂടി അദ്ദേഹം ലോകത്തിൻെറ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രമായിത്തീർന്നു.

മിസ്സിസ് ഐസൻ ഹോവർ

മിസ്സിസ് ഐസൻ ഹോവറും ലളിതമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയാണ്. തൻെറ ഭർത്താവിൻെറ അഖിലലോകപ്രശസ്തിയെപ്പററി വലിയ അഭിമാനത്തോടുകൂടിയാണ് അവർ സംസാരിക്കാറുള്ളതു്. തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഐസൻഹോവർ തീർച്ചയായും വിജയിക്കുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രസിഡണ്ടാകണമെന്ന് ഏതു് അമേരിക്കൻ വനിതയാണ് ആഗ്രഹിക്കാത്തതെന്നു അവർ ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

61 വയസ്സ്

അറുപത്തൊന്നു വയസ്സുണ്ടെങ്കിലും ഐസൻഹോവറിന്നു് ഇന്നും പൂർണ്ണമായ ആരോഗ്യമുണ്ടു്. ദിവസേന എട്ടു മണിക്കൂറിലധികം ജോലി ചെയ്യുകയില്ല. ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനു വിശ്രമം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. രാത്രിയിൽ എട്ടു മണിക്കൂറെങ്കിലും ഉറങ്ങണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു നിർബന്ധമാണ്.

കർഷകബാലൻ കുസൃതിക്കാരൻ

ഒരു സാധുകർഷകകുടുംബത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചതു്. ചെറുപ്പത്തിൽ കുസൃതിയും വഴക്കാളിയും ആയിരുന്നു. അത്ര സമർത്ഥനായ വിദ്യാർത്ഥി ആയിരുന്നില്ല.

പേൾ ഹാർബർ സംഭവത്തിനു ശേഷം

പത്തു വർഷംമുമ്പു വരെ ഡ്വൈററ് ഐസൻ ഹോവർ വളരെ പ്രസിദ്ധനായിരുന്നില്ല. ജപ്പാൻകാർ പേൾ ഹാർബർ ആക്രമിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തെ "വാർ പ്ളാൻ ഡിവിഷ"ൻെറ മേധാവിയായും പിന്നീടു 1942-ൽ യൂറോപ്പിലെ അമേരിക്കൻ പടയാളികളുടെ സൈന്യാധിപനായും നിയമിച്ചു. പിന്നീടുള്ള ചരിത്രം സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

സേനാനായകൻ

ഒരു സേനാനായകൻ എന്ന നിലയിൽ ഐസൻഹോവർ അനശ്വരമായ കീർത്തി സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അററ്ലാൻറിക് ഉടമ്പടിയിൽ ഉൾപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളിലെ സൈനികശക്തി പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതിൻെറ ചുമതല അദ്ദേഹത്തിനായിരുന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം ജർമ്മനിയിൽ താവളമടിച്ചിരുന്ന ഐക്യകക്ഷിസേനയുടെ സർവ്വാധിപൻ എന്ന ചുമതലയും അദ്ദേഹമാണ് വഹിച്ചിരുന്നതു്.

സിനിമാവാർത്തകൾ

"അച്ഛനും മകനും" ഇപ്പോൾ "അച്ഛൻ" മാത്രമായി

കെ. ആൻഡ് കെ. പ്രൊഡക്ഷൻസിന്റെ വകയായി നിർമ്മിച്ചുവന്ന "അച്ഛനും മകനും" എന്ന സിനിമ ഇപ്പോൾ "അച്ഛൻ" മാത്രമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അച്ഛന്റെ ഉടമസ്ഥത എക്സെൽ പ്രൊഡക്ഷൻസ് ഏറ്റെടുക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പടം ഡിസംബറിൽ റിലീസ് ചെയ്യും.

x x x

അളിയന്മാർ

രാജകപൂരും പ്രേമ്നാഥും അളിയന്മാരാണ്.

"ആയഗാ........"

"മഹൽ? എന്ന ചിത്രത്തിൽ "ആയഗാ...." എന്ന ഗാനത്തിന്റെ സംഗീത വിധാതാവ് ഖേംചന്ദ് പ്രകാശ് ആണ്.

പുതിയ "വിശപ്പിന്റെവിളി"

കെ. ആൻഡ് കെ. പ്രൊഡക്ഷൻസിന്റെ വിശപ്പിന്റെ വിളിയെപ്പറ്റി ചില ആക്ഷേപങ്ങൾ ചിലർ പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നല്ലോ. ആക്ഷേപിക്കുന്നതിൽ വിരോധം തോന്നാതെ കുറവുകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ നിർമ്മാതാക്കൾ ചെയ്ത പരിശ്രമം പ്രശംസനീയമാണ്. പുതിയ വിശപ്പിന്റെ വിളി കാണികളെ കൂടുതലായി ആകർഷിച്ചു വരുന്നു.

(8-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

സ്വിസ്സ് റോൾ.

മുട്ട 4, പൊടി 1/4 റാത്തൽ (അമേരിക്കൻ മാവ്, കൂവപ്പൊടി, കോതമ്പു പൊടി) പഞ്ചസാര 1/4 റാ. ബേക്കിംഗ് പൗഡർ 1/2 ചായക്കരണ്ടി, ജാം (പൈനാപ്പിൾ, പഴം, റാസ്പ്ബെറി ഇവയിലേതെങ്കിലും മതി.)

മാർഗ്ഗം

ഒരു പാത്രത്തിൽ മുട്ടയുടെ ചുവന്ന കരുവും പഞ്ചസാരയും കൂടെ ഇട്ട് പഞ്ചസാര അലിഞ്ഞു ചേർന്ന് പതഞ്ഞു വരുന്നതുവരെ അടിച്ചു തേയ്ക്കുക. മുട്ടയുടെ വെള്ളയും കമഴ്ത്തിയാൽ പോകാത്ത പരുവത്തിൽ അടിച്ചു പതയ്ക്കണം. പൊടിയും വെള്ളം കുറേശ്ശെയായി അടിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ചേർത്ത് യോജിപ്പിക്കുക. ബേക്കിംഗ് പൗഡർ അവസാനമെ ചേർക്കാവൂ. ഒരു പരന്ന തകരത്തിൽ നെയ്യ് തൂത്ത് കടലാസു വച്ചശേഷം അതിൽ ഒരു 1/4 ഇഞ്ചു ഘനത്തിൽ അടിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന കൂട്ട് ഒഴിച്ച് നല്ല തീയിൽ ഒരു 10 മിനിട്ടു നേരം ചുടുക. തകരം വേറെ ഒരു തകരംകൊണ്ട് അടച്ച് അതിന്റെ മുകളിൽ തീ കനലു വാരിയിടണം. അടിയിൽ തീ വളരെ കുറച്ചു മതി. കേക്കിന്റെ മുകൾവശം ഒരു വിധം ബ്രൗൺ നിറമാകുമ്പോൾ വാങ്ങി പഞ്ചസാര വിതറിയിട്ട ഒരു കടലാസിലേക്ക് കുടഞ്ഞിടുക. കേക്കിന്റെ വശങ്ങളെല്ലാം ഭംഗിയായി മുറിച്ച് വൃത്തിയാക്കിയ ശേഷം ചൂടാറുന്നതിനു മുൻപ് തന്നെ ജാം ലേശം ചൂടാക്കി കേക്കിന്റെ മുകളിൽ ഒരു പിച്ചാത്തികൊണ്ട് നിരത്തുക. ഒരേ ഘനത്തിൽ പരക്കെ ഇട്ട ശേഷം വേഗത്തിൽ ചുരുട്ടി ആറുമ്പോൾ ചെറിയ കഷണങ്ങളായി വട്ടത്തിൽ മുറിക്കുക. (കേക്ക് തണുത്തശേഷം നിരത്തിയാൽ ചുരുട്ടുമ്പോൾ മുറിയാൻ ഇടയുണ്ട്.)

★ രക്തരേഖ ★

തൊഴിൽപരവും വ്യാവസായികവുമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാടകാഭിനയംകൊണ്ടുനടക്കുന്ന സംഘങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി പ്രദേശത്തു ധാരാളമാണെങ്കിലും, മലബാറിൽ അത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ അപൂർവ്വമായേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. എന്തെല്ലാം പോരായ്മകളുണ്ടായാലും അഭിനയകലയിൽ പ്രത്യേകനൈപുണ്യം നേടുവാനും, ബഹുജനങ്ങൾക്ക് അതിലുള്ള പ്രതിപത്തി നിലനിർത്തുവാനും അത്തരംസംഘങ്ങൾക്ക് കുറെയധികംസാദ്ധ്യതകളുണ്ട്. കോഴിക്കോട്ടു പുതുതായി രൂപംപൂണ്ടിട്ടുള്ള, ദി ന്യൂ ഇൻഡ്യാ ഫിലിം ആൻഡ് ഡ്രമാറ്റിക്ക് കമ്പനിയുടെ ഈ വഴിക്കുള്ള പരിശ്രമം അഭിനന്ദനീയമാണെന്നതിൽ തർക്കമുണ്ടാവില്ല. അവരുടെ ആദ്യത്തെ സംഭാവനയായ "രക്തരേഖ" ഒക്ടോബർ 19-ാം തീയതി രാത്രി കോഴിക്കോട്ട് ടൌൺഹോളിൽവെച്ച് ശ്രീ.കെ. പി. കേശവമേനോൻ ഉൽഘാടനം ചെയ്തു.

രക്തരേഖയുടെ സംവിധാനം നിർവ്വഹിച്ചതു് നാടക കർത്താവായ ശ്രീ. കെ. എൻ.ഭാസ്കരനാണ്. പരിഹാര്യങ്ങളായ ചിലപാകപ്പിഴകൾ ഒഴിച്ചാൽ, നാടകം നന്നായിരുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം: രസികത്വം കലർന്ന പലരംഗങ്ങളും ഇതിലുണ്ടായിരുന്നു. നായികാനായകന്മാരായഭിനയിച്ച മിസ്സ് ലീലാമണി മി. ജെ. പി. തമ്പി എന്നിവർക്ക് ഒരു നല്ലഭാവിയുണ്ട്. വേലക്കാരി

നരിമാൻ

ഈജിപ്തിലെ ഫറൂക്ക രാജാവിന്റെ പ്രണയിനി. മറെറാരു കാമുകനിൽ നിന്നു നരിമാനെ രാജാവു് അപഹരിച്ചെടുത്ത കഥ.

ഈജിപ്തിലെ ഫറൂക്ക രാജാവിന്റെ ഭാര്യയായ നരിമാൻ 1952 ജനുവരി 16-ാംനു ഒരാൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. കുട്ടിയുടെ പേരു് അഹമ്മദ് ഫൗദ്ദ് എന്നാണു്. ഈ വാർത്ത പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി അന്നു രാവിലെ കെയ്റോയിലെ റേഡിയോ മററുള്ള പരിപാടികളെല്ലാം നിർത്തിവച്ചു.

“ഈ സന്തോഷകരമായ സംഭവം ഈജിപ്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു നവ്യയുഗം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈജിപ്ത്തും സുഡാനും ഈ വാർത്ത ആഹ്ലാദസമന്വിതം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അഹമ്മദ് ഫൗദ് രാജകുമാരൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനെപ്പോലെ മഹാത്മാവായി തീരുമെന്നു് ബഹുമാനപുരസ്സരം ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പുത്രനെ നാം സന്തോഷത്താൽ ആവരണം ചെയ്യണം.” ഇതായിരുന്നു കെയ്റോ റേഡിയോ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്ത വാർത്ത.

രാജാവിനും രാജ്ഞിക്കും പുത്രനും പിന്നീടു് എന്തു സംഭവിച്ചുവെന്നു് ആരും വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മഹാത്മാവെന്നു പറയപ്പെട്ട രാജാവു സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായി. രാജ്ഞി അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു നാടുവിട്ടു. കുട്ടിയും അവരുടെകൂടെയുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ആ രാജകുടുംബം ഒരു ഹോട്ടലിലാണു താമസം.

ഫാരിഡ—ആദ്യത്തെഭാര്യ.

നരിമാൻരാജ്ഞിയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പും ഫറൂക്ക രാജാവിനു മറെറാരു ഭാര്യയുണ്ടായിരുന്നു. ഫാരിഡ എന്നായിരുന്നു ആ ഭാര്യയുടെ പേർ. ഫാരിഡയിൽ ഫറൂക്കിനു മൂന്നു കുട്ടികളുണ്ടായി—മൂന്നു പെൺകുട്ടികൾ—മൂത്ത മകളായ ഫരിയലിനു് 13 വയസ്സും, രണ്ടാമത്തെ മകളായ ഫാസിയയ്ക്കു് 12 വയസ്സും, മൂന്നാമത്തെ മകളായ ഫാസിയയ്ക്കു് 8 വയസ്സും പ്രായമുണ്ടു്. 1948 നവംബർ 17 വരെയുള്ള പത്തു വർഷത്തെ ദാമ്പത്യജീവിതം നിമിത്തം മനം മടുത്ത രാജാവു് ആ സാധ്വിയെ—ഒന്നാമത്തെ ഭാര്യയായ ഫാരിഡയെ—ഉപേക്ഷിച്ചു.

അതിനു ശേഷം ഒരു ഭാര്യയെ അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണു് അദ്ദേഹം നരിമാനെ കണ്ടുമുട്ടിയതു്. ആ സന്ദർഭം രസാവഹമാണു്. രാജാവിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനുമുൻപു നരിമാൻ മറെറാരാളുമായി പ്രണയത്തിലായിരുന്നു. സാകി ഹാചിയാൻ എന്നായിരുന്നു അവളുടെ കാമുകന്റെ പേരു്. ഹാചിയാനു് അന്നു് 27 വയസ്സു് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. ഹാർവാർഡ് സർവകലാശാലയിൽ നിന്നു് ഉന്നതബിരുദം സമ്പാദിച്ച അദ്ദേഹം യു. എൻ. ഓ. യിൽ ഈജിപ്തിന്റെ സാമ്പത്തികവിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽ പ്രമുഖനായിരുന്നു. നരിമാനും ഒരു സാധാരണകുടുംബത്തിലാണു ജനിച്ചതു്. 1950 ഒക്ടോബർ 11-ാംനു അവളുടെ 16-ാമത്തെ ജന്മദിനം കൊണ്ടാടി.

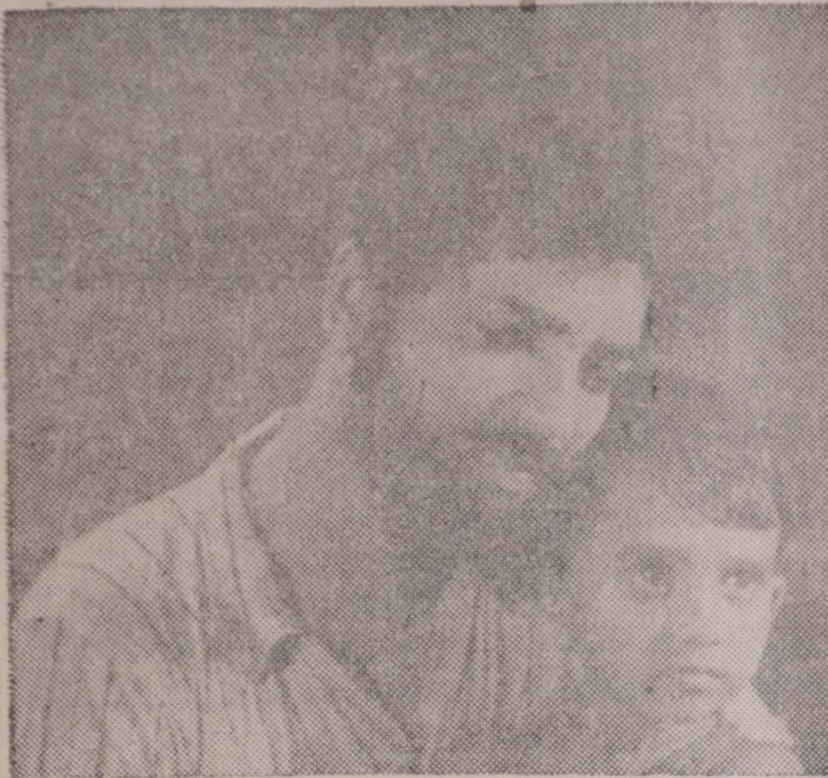
സാദക്ക് ബേയ് എന്നായിരുന്നു അവളുടെ പിതാവിന്റെ പേരു്. അതേവർഷം ഡിസംബർ 8-ാംനു ഹാചിയാനുമായി വിവാഹം നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിക്കുകയുംചെയ്തു. ഏതായാലും വിവാഹത്തിനു ഫറൂക്കരാജാവിന്റെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങുവാൻ നരിമാനും ഹാചിയാനും തീരുമാനിച്ചു. ആ കാമിനീകാമുകന്മാർ രാജസന്നിധിയിൽ ചെന്നു് അനുഗ്രഹത്തിനു വേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ അനുഗ്രഹത്തിനുപകരം പരിഗ്രഹണമാണുണ്ടായതു്. നരിമാനെ കണ്ട മാത്രയിൽത്തന്നെ രാജാവു് അവളിൽ പ്രേമബദ്ധനായി. അവളെ ഭാര്യയാക്കുവാൻ രാജാവു് ഹൃദയംകൊണ്ടു ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു. ഹാചിയാനും നരിമാനും തമ്മിലുള്ള പ്രേമബന്ധം വേർപെടുത്തിക്കൊള്ളുവാൻ ഉത്തരവായി. ഹാചിയാന്റെ മുറിയിൽ പോലീസ് പ്ര

കല്യാണിയുടെ ഭാഗമഭിനയിച്ച കെ. ശാരദാദേവിയും ഭിക്ഷക്കാരിയുടെ ഭാഗമഭിനയിച്ച കെ. എൻ. സുശീലാദേവിയുമാണു് അഭിനന്ദനമർഹിക്കുന്ന മററു രണ്ടു നടികൾ.

ഒരു മലയാളസിനിമാപടം നിർമ്മിക്കണമെന്നുള്ള ന്യൂ ഇൻഡ്യാ ഫിലിം&ഡ്രാമാററിക്സ് കമ്പനിയുടെ ആഗ്രഹം വിജയകരമാകട്ടെ എന്നു ഞങ്ങൾ ആശംസിക്കുന്നു.

(സ്വന്തം പ്രതിനിധി,

കോഴിക്കോട്)

കവിത വിടന്ന ആ കണ്ണുകൾ അച്ഛന്റെ കണ്ണീരു കാണുന്നില്ല.
പ്രേംനസീറും ബോബൻ കുഞ്ചാക്കോയും—അച്ഛൻ എന്ന ചിത്രത്തിൽ

ബേബിഗിരിജയും സെബാസ്റ്റ്യൻ കുഞ്ഞുകുഞ്ഞു ഭാഗവതരും.
അച്ഛൻ എന്ന ചിത്രത്തിൽ

വേശിച്ച് നരിമാന്റെ ഫോട്ടോകൾ പിടിച്ചെടുത്ത് രാജാവിനെ ഏല്പിച്ചു. ഹാചിയാനും നരിമാനും തമ്മിലുള്ള വിവാഹം സംബന്ധിച്ചുള്ള വിരുന്നിന് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന 500-ൽപ്പരം അതിഥികൾ നിരാശരായി മടങ്ങിപ്പോയി. അന്നുമുതൽ പാവപ്പെട്ട ഹാചിയാനെ പോലീസ് പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു യുവതിയോടുള്ള നിഷ്കളങ്കമായ പ്രേമത്തിന് ഹാചിയാൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന അപമാനവും ദുരിതവും കുറച്ചൊന്നുമല്ല. പരിശുദ്ധമായ പ്രേമത്തിനു വിഘ്നമുണ്ടാക്കി കാമസമ്പൂർത്തിക്കുവേണ്ടി ഒരു കാമിനിയെ അപഹരിച്ചതിൽ ഈജിപ്തിലെ പൊതുജനങ്ങളുടെ രോഷവും കുറച്ചൊന്നുമല്ലായിരുന്നു. പൊതുജനങ്ങളുടെ എതിർപ്പുനിമിത്തം രാജാവും നരിമാനും തമ്മിലുള്ള വിവാഹം നടക്കാതെവന്നേക്കാമെന്ന് അന്ന് ചില ലണ്ടൻ പത്രങ്ങൾ റിപ്പോട്ടുചെയ്യുകയുണ്ടായി. രാജാവു നരിമാനെ വിവാഹംചെയ്യുമെന്നുള്ള കിംവദന്തി പ്രചരിച്ച മാത്രയിൽ തന്നെ നരിമാന്റെ പിതാവ് സാദക്ക്ബേയ് ഉദ്യോഗം രാജിവച്ചു. താമസിയാതെ സാദക്ക് മരണംപ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. കമ്യൂണിക്കേഷൻസ് മിനിസ്റ്ററിയിലെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം:

1951 മെയ് മാസത്തിൽ 2 കോടി ജനങ്ങളുടെ ഉഗ്രപ്രതാപനായ രാജാവ് നരിമാനെ വിവാഹം ചെയ്തു. അടുത്ത ജനുവരിയിൽ നരിമാൻ പ്രസവിക്കയും ചെയ്തു.

തന്റെ പിൻഗാമിയായി ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചുവെന്നതിൽ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് ഫറൂക്ക് രാജാവ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായത്. നരിമാനുമായി പ്രണയബന്ധനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് 29 വയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു.

അടുത്ത കാലത്ത് ഫറൂക്ക് രാജാവിനോട് "ഭാവിയിൽ എത്ര രാജാക്കന്മാർ ശേഷിക്കും" എന്ന് ഒരാൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ "ചീട്ടുകളിയിലെ നാലു രാജാക്കന്മാരും ബ്രിട്ടീഷ് രാജാവും ശേഷിക്കും" എന്നാണുത്തരം പറഞ്ഞത്. ഇന്നത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ആ നിരൂപണം രസാവഹമായി തോന്നുന്നു.

ഐസൻ ഹോവറിൻെറ വിജയം

അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടു് തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയിയായ ഡൈ്വറ് ഐസൻ ഹോവറിൻെറ ജീവചരിത്രം 32—ാം പേജിൽ.

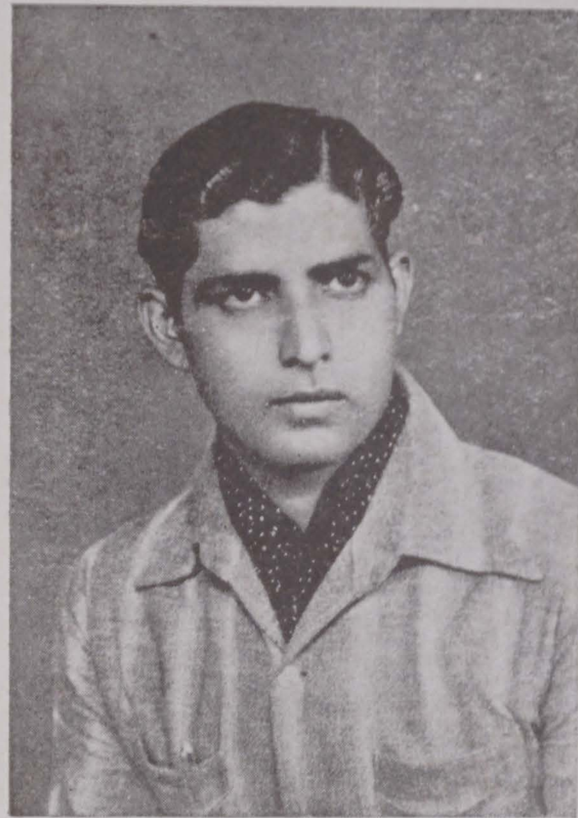
വള്ളത്തോളിൻെറ ജന്മദിനം നവമ്പർ 5—ാം തീയതി ആഘോഷിക്കുന്നു.

അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടുതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയിയായ ഡൈ്വറ് ഐസൻ ഹോവറും ഭാൎയ്യയും പുത്രനും.

ശ്രീ. സി. റ്റി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ
(കോഴിക്കോട്ട് കമലവലയം
ഓർഗനൈസർ)

ശ്രീ. എം. കുട്ടികൃഷ്ണമേനോൻ
(കോഴിക്കോട്ട് കമലവലയത്തിന്റെ
ഒരു പ്രധാന പ്രവത്തകൻ)

ശ്രീ. എം. എസ് സ്വാമിനാഥ്
(പ്രസിഡണ്ട്,
കമലവലയം സീനിയർ വിഭാഗം)

Regd: No. M. 5595:

ARUNA

Monthly Home Journal in Malayalam.

Publishe[d] ... hese Kalathil M. A., Kottayam, and Printed at The M. M. Press, Kottayam.